

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 36

Rozeslána dne 3. června 1994

Cena Kč 11,50

O B S A H:

109. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti, kterou se vydává řád výkonu vazby
110. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti, kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody
-

109

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 21. dubna 1994,
kterou se vydává řád výkonu vazby

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 31 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ ČÁST

HLAVA PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Kde tato vyhláška upravuje působnost a úkoly pracovníka Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“), rozumí se jím příslušník a občanský pracovník Vězeňské služby, pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá, že jde o příslušníka Vězeňské služby.

(2) Pro účely této vyhlášky se pověřenou osobou vykonávající duchovenskou činnost (dále jen „pověřená osoba“) rozumí kvalifikovaný a schválený duchovní, který je oprávněn poskytovat duchovní službu obviněným, je k vykonávání této činnosti pověřen vedením příslušné církve nebo náboženské společnosti, a s jeho pověřením vyslovil ředitel věznice souhlas.

§ 2

(1) Sociálním pracovníkem oprávněným poskytovat obviněným sociální služby se pro účely této vyhlášky, pokud dále není stanoveno jinak, rozumí kurátor pro mládež nebo sociální kurátor okresního (městského) úřadu nebo střediska sociální prevence, který je pověřen vedoucím příslušného úřadu nebo střediska poskytovat sociální služby obviněným, a s jehož pověřením vyslovil ředitel věznice souhlas.

(2) Příslušným orgánem činným v trestním řízení se rozumí v přípravném řízení od sdělení obvinění obviněnému do podání obžaloby státní zástupce, vyšetřovatel Policie České republiky (dále jen „Policie“) nebo jiný policejní orgán, který je ve věci činný, a v řízení před soudem předseda senátu nebo soudce soudu, který rozhoduje o obžalobě. Pokud tato vyhláška hovoří o obviněném, rozumí se jím též obžalovaný.

§ 3

(1) Způsob realizace práv a povinností v jednotlivých vazebních věznicích nebo ve zvláštních odděleních věznic (dále jen „věznice“) stanoví ředitel věznice v souladu se zákonem a touto vyhláškou ve vnitřním řádu věznice (dále jen „vnitřní řád“), jímž se řídí chod věznice a činnost obviněných.

(2) Ve vnitřním řádu se upraví podrobnosti týkající se práv a povinností obviněných, denního pořádku ve věznici, zejména časový rozvrh vycházek, koupání, nákupů, půjčování knih a společenských her, poskytování diagnostické a léčebné péče a uspokojování dalších nároků obviněných tak, aby vnitřní řád poskytoval obviněným ucelený přehled informací o způsobu zajišťování těchto práv a o jejich povinnostech. Ve vnitřním řádu se také upraví odlišnosti při zabezpečování výkonu vazby u zvláštních skupin obviněných v souladu se zákonem a touto vyhláškou.

(3) Vnitřní řád se vyvěšuje na jednotlivých celách nebo v jiných obviněným běžně přístupných prostorech.

§ 4

Bylo-li nařízeno vyšetření duševního stavu obviněného ve vazbě některým orgánem uvedeným v § 116 odst. 2 trestního řádu, provede se ve specializovaném oddělení věznice. Nelze-li vyšetření provést ve věznici, provede se ve zdravotnickém zařízení mimo věznici. Ostrahu obviněného v takovém případě zajišťuje správa nejbližší věznice.

HLAVA DRUHÁ

PŘIJÍMÁNÍ A UMÍSTĚOVÁNÍ OBVINĚNÝCH

§ 5

(1) Písemný příkaz k přijetí obviněného do vazby musí obsahovat údaje potřebné k rozhodnutí o umístění obviněného (zejména z něj musí být patrný důvod vazby, a to alespoň uvedením citace příslušné části ustanovení § 67 nebo § 381 trestního řádu a z ní případně vyplývající opatření ke kontrole korespondence, režimu návštěv), rodné číslo a státní občanství obviněného, údaje o obviněných, proti nimž je vedeno společné trestní řízení nebo jejichž trestní věci spolu souvisí včetně uvedení důvodu jejich vazby. V příkazu

vydaném v přípravném řízení musí být dále uvedeno státní zastupitelství a vyšetřovatel činní v přípravném řízení a spisové značky, pod nimiž je u těchto orgánů věc vedena. V případě, že tyto údaje nejsou v příkazu obsaženy, věznic si je bez odkladu vyžádá u příslušného soudu.

(2) Není-li opis písemného vyhotovení rozhodnutí o vzetí do vazby zaslán věznicí současně s příkazem k přijetí obviněného do vazby, je třeba jej připojit k příkazu ihned po jeho doručení.

(3) Rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby a písemný příkaz k přijetí musí být opatřeny podpisem soudce a otiskem kulatého úředního razítka soudu, který rozhodnutí vydal. Pokud je některý z těchto dokladů zaslán faxem, vždy se zpětně ověří jeho pravost a správnost a ověření se na tento doklad vyznačí.

§ 6

(1) Při přijetí do věznice je nutno ověřit totožnost obviněného, aby byla s ohledem na všechny dostupné doklady vyloučena jeho záměna s jinou osobou. Nemá-li obviněný u sebe žádný osobní doklad, správa věznice požádá policejní orgán, který jej do věznice předvedl, aby neprodleně zjistil jeho totožnost a výsledek zjištění sdělil správě věznice.

(2) Pokud je totožnost obviněného na dokladech vyznačena příslušnými orgány soudu nebo policejním orgánem, lze obviněného do věznice přijmout i bez dokladů totožnosti.

§ 7

(1) Při přijetí do věznice se u obviněného provede osobní prohlídka a prohlídka věcí, které má u sebe. Prohlídka se provede ještě v době přítomnosti předváděcího orgánu Policie ve věznicí.

(2) Osobní prohlídku, jakož i ostrahu během ní, provádí osoba stejného pohlaví.

§ 8

(1) Při přijetí do věznice se obviněný poučí o všech právech a povinnostech, které má během výkonu vazby. O poučení se vyhotoví záznam, který obviněný podepíše.

(2) Při přijetí obviněného do věznice se provedou potřebná hygienická a protiepidemická opatření.

(3) Změnu zevnějšku obviněného (úprava vlasů a vousů) lze provést jen se souhlasem obviněného za předpokladu, že orgán činný v trestním řízení nepožádal, aby zevnějšek obviněného zůstal v zájmu trestního stíhání beze změn.

(4) Správa věznice převezme po dobu trvání vazby do úschovy věc, kterou má obviněný u sebe, pokud o to

obviněný požádá, nebo věc, kterou obviněný nesmí mít na cele.

(5) Po přijetí obviněného se provede preventivní vstupní lékařská prohlídka.

Umísťování do cel

§ 9

(1) Za podmínek stanovených v § 7 zákona se umísťují

- obvinění, u nichž je podezření na infekční nemoc, do izolačních cel nebo do cel v příslušném nemocničním zařízení Vězeňské služby,
- nemocní obvinění do zvláštních, k tomu účelu zřízených cel,
- obvinění s výrazně sníženou tělesnou hmotností, se zjevně nízkou mentální úrovní, nebo obvinění, u nichž to doporučil lékař nebo psycholog, do cel se zvýšeným dohledem pracovníků Vězeňské služby.

(2) Před provedením potřebných hygienických a protiepidemických opatření lze do zvláštní cely umístit obviněného, u něhož to vyžaduje jeho stav při přijetí do věznice.

(3) Obviněný nekuřák se na vlastní žádost umístí odděleně od obviněných kuřáků, umožňují-li to podmínky ve věznicí.

§ 10

(1) Obviněného, který se ve vazbě chová agresivně nebo soustavně porušuje řád výkonu vazby nebo vnitřní řád, lze umístit na celu se zařízením a vybavením zabezpečeným proti poškození.

(2) Na celu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením se zpravidla umístí obviněný uvedený v § 7 odst. 1 písm. d) zákona, obviněný, který v posledních pěti letech uprchl z vazby nebo z výkonu trestu, a obviněný, kterému bylo podle trestního řádu sděleno obvinění z trestného činu spáchaného během výkonu vazby.

§ 11

(1) Pro obviněné v akutní duševní tísní se ve věznicí zřizuje krizové oddělení.

(2) Obviněného, který vzhledem ke svému duševnímu stavu ohrožuje sebe nebo okolí, lze umístit na nezbytně nutnou dobu na zvláštní celu, která je součástí krizového oddělení.

§ 12

(1) Ředitel věznice nebo jím pověřený pracovník určí, do které cely bude obviněný umístěn.

(2) O každém umístění obviněného na jinou celu

musí být v evidenčních pomůckách správy věznice veden přesný záznam, včetně označení důvodu takového postupu.

§ 13

Výkon vazby se zmírněným režimem

(1) Do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem se zpravidla na návrh příslušné komise umístí obviněný, který svým chováním dává záruku, že volným pohybem ve vymezeném prostoru oddělení a stykem s ostatními obviněnými nebude narušovat účel vazby a vnitřní řád.

(2) Zařazením obviněného do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem není dotčeno ustanovení § 7 zákona.

Základní vybavení cel

§ 14

(1) Kromě vybavení uvedeného v § 9 odst. 1 zákona musí být v cele umyvadlo s tekoucí vodou.

(2) Cely musí být denně dostatečně větrány, vytápěny a osvětlovány podle obecně platných norem, přičemž v době od večerky do budíčku lze v odůvodněných případech užívat tlumené osvětlení.

(3) Patrová lůžka na cele lze užívat, jen bude-li mezi ložnými plochami dolního a horního lůžka zachována vzdálenost nejméně 80 cm a bude-li na jednoho obviněného připadat nejméně 7 m³ vzduchu. Horní lůžko musí být opatřeno podložkou, která nepropouští prach.

(4) K udržování pořádku, čistoty a hygieny v celách se obviněným vydávají podle potřeby běžné čistící a dezinfekční prostředky.

§ 15

Stanovenou ubytovací plochu připadající na jednoho obviněného (§ 9 odst. 2 zákona) lze na nezbytně nutnou dobu snížit:

- a) jestliže celkový počet obviněných, umístěných ve věznicích v rámci republiky nebo v rámci obvodu orgánů činných v trestním řízení, překročí celkovou normovou ubytovací kapacitu všech věznic nebo kapacitu jednotlivé věznice daného obvodu,
- b) v důsledku prováděných rekonstrukčních a stavebních prací po dobu do jejich trvání,
- c) v případě zvýšeného počtu obviněných, proti nimž je vedeno společné trestní řízení a zároveň je u nich důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, jestliže k jejich přemístění do jiné věznice

mimo obvod orgánů činných v trestním řízení nebyl dán těmito orgány souhlas,

- d) vyžadují-li to celková bezpečnostní situace ve věznici nebo hygienická nebo protiepidemická opatření nařízená příslušným orgánem.

Předvádění obviněných

§ 16

(1) Obviněný se předvádějí k orgánům činným v trestním řízení, obhájcům a znalcům, jakož i k orgánům a osobám pověřeným prováděním kontroly a dozoru nad výkonem vazby.

(2) Předvedení obviněného, u něhož je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, k osobám uvedeným v § 1 odst. 2 a § 2 odst. 1, se uskuteční na jejich žádost, pokud s tím obviněný souhlasí a jestliže orgán činný v trestním řízení nerozhodl jinak. Pověřené osobě se umožní poskytnutí duchovní služby obviněnému na jeho žádost vždy, je-li ohrožen jeho život a zdraví.

§ 17

(1) K obhájci se obviněný předvede, pokud obhájce prokáže oprávnění k rozmluvě nebo k návštěvě plnou mocí, v níž je zmocněn k zastupování v trestní věci nebo písemným opatřením soudu o ustanovení advokáta obhájcem obviněného.¹⁾ Předvedení obviněného za účelem návštěvy nebo rozmluvy s obhájcem nelze odepřít.

(2) K příslušnému vyšetřovateli nebo policejnímu orgánu se obviněný předvede na základě předložené žádosti podepsané vedoucím příslušné vyšetřovací součásti Policie a opatřené otiskem kulatého úředního razítka.

(3) Obviněný má právo na poskytování právní pomoci advokátem i v jiných věcech. Při předvádění obviněného k advokátu se přiměřeně užívají ustanovení § 16 odst. 2.

§ 18

(1) Obviněný se předvádí zpravidla jen do místnosti k tomu účelu zřízené. Obviněný si smí do této místnosti vzít sebou věci, které bezprostředně souvisejí s jeho obhajobou nebo s řízením ve věci.

(2) Ředitel věznice je při předvádění obviněného k oprávněným orgánům a osobám povinen vytvořit podmínky umožňující pověřenému pracovníkovi Vězeňské služby rozhovor mezi obviněným a těmito orgány a osobami vidět, ne však slyšet.

¹⁾ § 37 a 38 trestního řádu.

(3) Předvést obviněného mimo věznici lze jen tehdy, jde-li o úkon, který nelze vykonat ve věznici, anebo vyžadují-li jiné, zvláštního zřetele hodné důvody, aby úkon byl proveden mimo věznici. Na úkony prováděné vyšetřovatelem nebo policejním orgánem mimo věznici se užije ustanovení § 19 odst. 1.

§ 19

Předávání obviněných

(1) Obviněný se předá vyšetřovateli nebo policejnímu orgánu mimo věznici na dobu nutnou k provedení úkonu na základě písemné žádosti obsahující odůvodnění takového postupu. Jde-li o předání na dobu nepřevyšující 24 hodiny, musí být žádost schválena vedoucím příslušného úřadu vyšetřování, jehož vyšetřovatel je ve věci činný; v ostatních případech žádost schvaluje státní zástupce, který nad věcí vykonává dozor.

(2) Jestliže je obviněný předán na dobu převyšující 24 hodiny a úkon je prováděn mimo obec, v níž se nachází věznice, kde je obviněný umístěn, může být do ukončení úkonu obviněný umístěn ve věznici, která je nejbližší místu, kde je úkon prováděn.

(3) V době od předání obviněného vyšetřovateli nebo policejnímu orgánu až do jeho vrácení nebo umístění do jiné věznice orgány Vězeňské služby neodpovídají za ostrahu obviněného.

Přemísťování obviněných

§ 20

(1) Přemístit obviněného do jiné věznice lze jen na základě písemného příkazu soudu a v přípravném řízení státního zástupce.

(2) Ve zvlášť odůvodněných případech (§ 15) lze obviněného přemístit do jiné věznice na základě žádosti orgánu Vězeňské služby po předchozím souhlasu příslušného soudu a v přípravném řízení státního zástupce.

(3) Je-li třeba neodkladně zajistit nemocniční péči ve zdravotnickém zařízení umístěném v jiné věznici, lze obviněného přemístit i bez příkazu. O přemístění je však třeba bez odkladu vyrozumět příslušný soud a v přípravném řízení státního zástupce. Obdobně se postupuje, je-li neodkladně třeba zajistit nemocniční péči ve zdravotnickém zařízení mimo věznici. V takovém případě náležitý dohled nad obviněným zabezpečuje správa nejbližší věznice.

§ 21

O přemístění obviněného na dobu delší než pat-

náct dnů je správa věznice, z níž je obviněný přemísťován, povinna na žádost obviněného vyrozumět jeho rodinu nebo jinou jím určenou blízkou osobu.

HLAVA TŘETÍ

POSTUP PŘI PROPOUŠTĚNÍ A ÚMRTÍ OBVINĚNÝCH

Propouštění obviněných

§ 22

(1) Obdrží-li věznice písemný příkaz k propuštění, je povinna obviněného propustit neodkladně. Příkaz k propuštění musí být opatřen podpisem soudce nebo státního zástupce²⁾ a otiskem kulatého úředního razítka soudu nebo státního zastupitelství, kterým byl příkaz k propuštění vydán. Je-li takový příkaz zaslán faxem, vždy se zpětně ověří jeho pravost a správnost a ověření se na tento doklad vyznačí.

(2) Příkazu k propuštění není třeba, jestliže se obviněný převádí z vazby do výkonu trestu odnětí svobody na základě opatření soudu příslušného k rozhodnutí o vazbě vydaného v trestní věci, v níž byl obviněný ve vazbě.

(3) Je-li rozhodnutí soudu o propuštění obviněného z vazby vykonatelné, propustí se obviněný, který byl k soudu předveden, ihned z vazby v případě, že na tom trvá. Příslušník Vězeňské služby s propuštěným projedná způsob realizace dalších opatření. Jinak se obviněný propustí po návratu do věznice.

§ 23

(1) Před propuštěním obviněného z vazby musí být ověřena jeho totožnost, aby byla vyloučena záměna s jinou osobou.

(2) O propuštění obviněného z vazby se vyrozumí orgány činné v trestním řízení.

(3) Propuštěnému se vydají všechny věci, které byly v úschově správy věznice; jejich převzetí potvrdí propuštěný svým podpisem. Propuštěnému se vydá potvrzení o propuštění z vazby a v případě potřeby se zároveň poučí o možnosti obracet se na příslušné orgány a instituce s žádostmi o pomoc při řešení jeho naléhavých sociálních problémů.

(4) Před propuštěním obviněného z vazby se provede preventivní výstupní lékařská prohlídka.

§ 24

(1) Nemá-li propuštěný, zejména s ohledem na

²⁾ § 72 odst. 1 trestního řádu.

roční období, přiměřené oblečení, půjčí mu správa věznic na písemné potvrzení vhodný oděv. Nemá-li propuštěný peníze na zakoupení jízdenky do místa bydliště, ředitel věznic zpravidla rozhodne, že se propuštěnému půjčí přiměřená peněžitá částka.

(2) V případě hodného zvláštního zřetele může ředitel věznic rozhodnout, že obviněný není povinen zapůjčený oděv nebo peněžitou částku vrátit.

(3) Je-li propuštěný nemocen, postupuje se, pokud jde o jeho převoz a nutnou hospitalizaci, v souladu se zvláštním předpisem.³⁾

Postup při úmrtí obviněného

§ 25

(1) Každé úmrtí obviněného ve vazbě musí být neprodleně hlášeno příslušnému orgánu činnému v trestním řízení, Generálnímu ředitelství Vězeňské služby a příslušnému orgánu pověřenému vedením matriky.

(2) O úmrtí obviněného vyrozumí ředitel věznic nebo jím pověřený pracovník Vězeňské služby ihned lékaře. Dále vyrozumí manžela nebo nejbližší příbuzné zemřelého, a není-li jich nebo nejsou-li známi, osobu, která po dobu výkonu vazby udržovala se zemřelým písemný styk nebo jej navštěvovala, a oznámí jim, že si mohou po pitvě převzít tělo zemřelého.

(3) Pokud osoby uvedené v odstavci 2 ve stanovené lhůtě tělo zemřelého nepřevzou, pohřeb žehem zabezpečí podle příslušných předpisů správa věznic. Potvrzení o provedeném pohřbu zašle manželu nebo některému z příbuzných zemřelého.

(4) Pokud si osoby uvedené v odstavci 2 převezmou tělo zemřelého obviněného k pohřbení, nesou výlohy s tím spojené.

§ 26

(1) Při každém úmrtí obviněného ředitel věznic nebo jím pověřený příslušník Vězeňské služby ihned učiní opatření k zajištění místa, kde k úmrtí došlo, a umožní příslušným orgánům zjištění okolností úmrtí. Vždy dá podnět k provedení pitvy zemřelého lékařem oddělení soudního lékařství.⁴⁾

(2) Seznam věcí, které měl zemřelý u sebe a které jsou v úschově věznic, předá správa věznic okresnímu soudu, v jehož obvodu měl zemřelý poslední trvalý pobyt, a vyčká jeho sdělení, komu takové věci vydat.

HLAVA ČTVRTÁ

REALIZACE PRÁV A POVINNOSTÍ OBVINĚNÝCH

Stravování obviněných

§ 27

(1) Strava se poskytuje obviněným podle stravní normy, která obsahuje složení, množství a nutriční hodnotu potravin v rámci stanoveného peněžního limitu na osobu a den v závislosti na věkové kategorii, zdravotním stavu a případném pracovním zařazení obviněného.

(2) O přiznání léčebné výživy, jejím druhu a délce trvání rozhoduje lékař.

(3) Obviněným, kterým není na cele umožněna vlastní příprava kávy nebo čaje, se poskytuje nejméně dvakrát denně vřelá voda na přípravu nápojů.

§ 28

(1) Pokud obviněný, který má v úschově věznic dostatek peněžních prostředků, požádá o nákup oběda z vývařovny pro pracovníky Vězeňské služby, jeho žádosti se vyhová, nebrání-li tomu kapacitní podmínky vývařovny.

(2) Obviněnému, který vzhledem ke svému založení nebo přesvědčení nechce akceptovat běžné stravovací zvyklosti, se umožní pořizovat na vlastní náklady doplňkovou stravu v přijatelném rozsahu, pokud to podmínky ve věznici dovolují; nárok na poskytnutí stravy podle § 27 odst. 1 tím není dotčen.

Vystrojování obviněných

§ 29

(1) Obviněný používá po dobu vazby zpravidla vlastní oděv, prádlo a obuv, a to za předpokladu splnění zákonem stanovených podmínek. Nejsou-li tyto podmínky splněny, ředitel věznic nebo jím pověřený pracovník Vězeňské služby rozhodne o povinnosti obviněného používat vězeňský oděv, prádlo a obuv. Správa věznic je povinna zabezpečit po provedení potřebných opatření uschování oděvu, prádla a obuvi obviněného ve věznici.

(2) Výměna vlastního osobního prádla musí být zabezpečena nejméně jednou týdně.

§ 30

(1) Používá-li obviněný vězeňský oděv, prádlo a obuv, je povinen dbát o jejich čistotu a udržení ve

³⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 4 odst. 3 písm. d) vyhlášky č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřbniectví.

stavu způsobilém k řádnému užívání (§ 21 odst. 1 zákona).

(2) V případě, že to podmínky ve věznici umožňují, obviněnému, který o to požádá, se na jeho náklady může zabezpečit vyprání vlastního prádla nebo oděvu v příslušném zařízení věznice.

(3) Výměna vězeňského osobního prádla se provádí jednou týdně, vezeňského oděvu nebo obuvi podle potřeby a vězeňského ložního prádla jednou za 14 dní.

(4) Výměnu vlastního oděvu, prádla nebo obuvi lze uskutečňovat zasláním poštou, při návštěvách obviněného nebo po dohodě se správou věznice též individuální donáškou do věznice.

§ 31

Obviněnému, který se zúčastní úkonu mimo věznici, se vždy zajistí vydání jeho vlastního oděvu, prádla a obuvi. Je-li tento oděv esteticky nebo jinak nevhodný, správa věznice mu odpovídající oděv zapůjčí.

Péče o zdraví

§ 32

(1) Zdravotní péči o obviněného zajišťuje především zdravotnické středisko ve věznici nebo jiné zdravotnické zařízení Vězeňské služby.

(2) Pokud zdravotní stav obviněného vyžaduje poskytnutí neodkladné zdravotní péče a není-li možné ji zajistit ve věznici, musí být orgánem Vězeňské služby přivolán lékař lékařské služby první pomoci nebo rychlé zdravotnické pomoci nejbližšího zdravotnického zařízení, který po vyšetření obviněného rozhodne o dalším postupu.

(3) V případě, že lékař lékařské služby první pomoci nebo rychlé zdravotnické pomoci nařídí provedení převozu k ambulantnímu ošetření nebo hospitalizaci v nejbližším zdravotnickém zařízení umístěném mimo věznici anebo k hospitalizaci v některém nemocničním zařízení Vězeňské služby, jsou jeho pokyny k provedení tohoto postupu pro orgány Vězeňské služby závazné a musí být splněny neodkladně (§ 20 odst. 3).

§ 33

(1) O vážném onemocnění nebo úrazu obviněného vyrozumí správa věznice příslušný orgán činný v trestním řízení a na žádost obviněného též jeho rodinu nebo jinou blízkou osobu, kterou obviněný určí.

(2) O odmítání stravy obviněným musí být neprodleně vyrozuměn lékař, který zdravotní stav obviněného soustavně kontroluje a rozhoduje o způsobu dohledu nad jeho zdravotním stavem.

§ 34

(1) Jestliže se obviněný zúčastnil provádění úkonu mimo věznici a nepřetržitá doba ke spánku nebyla dodržena, může odpočívat na lůžku v ložním prádle přiměřenou dobu po budíčku.

(2) Obviněný může i během dne v době od 08,00 hod. do večerky odpočívat na lůžku, a to ve vlastním nebo vězeňském oděvu.

(3) Nepřetržitá doba ke spánku je doba stanovená ve vnitřním řádu od večerky do budíčku. Tato doba může být zejména ve dnech pracovního klidu stanovena s ohledem na zajištění chodu a činnost věznice odlišně od doby určené pro pracovní dny.

§ 35

(1) Obviněný smí mít u sebe na cele základní hygienické potřeby včetně elektrického holicího strojku.

(2) Obviněnému, který nemá peněžní prostředky, poskytne správa věznice základní hygienické potřeby v nutném množství a sortimentu.

§ 36

Koupání obviněných

(1) Správa věznice zajistí, aby obvinění měli možnost se koupat v teplé vodě nejméně jednou týdně.

(2) Na základě doporučení lékaře, nebo vyžadují-li to hygienické důvody, zajistí správa věznice koupání obviněných častěji.

(3) Obviněné při koupání střeží osoba stejného pohlaví. Zpravidla při koupání může být provedena zraková prohlídka zaměřená na zjištění stop po fyzickém násilí na těle obviněného.

(4) Za koupání v teplé vodě se v podmínkách výkonu vazby považuje sprchování teplou vodou.

(5) Pokud z provozních nebo energetických důvodů nelze koupání podle odstavce 1 zabezpečit, musí být vždy zajištěna možnost řádného umytí v teplé vodě.

Vycházky obviněných

§ 37

Vycházkovým prostorem je vymezený prostor věznice za tímto účelem zřízený a vybavený odpovídajícím stavebně technickým zabezpečením. Při vycházkách jsou obvinění pod přímým dohledem pracovníka Vězeňské služby.

§ 38

(1) Obviněný musí mít na vycházce vlastní nebo vězeňský oděv a obuv přiměřené povětrnostním podmínkám.

(2) Ustanovení § 7 odst. 1 zákona o odděleném umístění se užije i na předvádění obviněných k vycházce.

(3) O účasti na vycházkách, jakož i o důvodech jejich omezení nebo zrušení správa věznice vede přehled.

Korespondence obviněných

§ 39

Pokud jsou k písemnému sdělení přiloženy potraviny nebo věci osobní potřeby, považuje se zásilka za balíček ve smyslu § 16 odst. 2 zákona.

§ 40

(1) Kontrolu korespondence u obviněného ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a) nebo c) trestního řádu provádí, s výjimkou korespondence obviněného s orgány uvedenými v § 41, 62 a 71, pracovník Vězeňské služby pověřený ředitelem věznice. Kontrola zahrnuje i ověření, zda korespondence neobsahuje věci, které nesmějí být na cele, nebo věci, jejichž odeslání by mohlo zmařit účel vazby. Při kontrole je třeba dbát na zachování tajemství zpráv obsažených v kontrolované korespondenci, s výjimkou případů uvedených v § 13 odst. 2 zákona.

(2) O zadržení korespondence a jejím postoupení orgánu činnému v trestním řízení pracovník Vězeňské služby obviněného neprodleně vyrozumí.

§ 41

(1) Kontrola korespondence mezi obviněným a jeho obhájcem a mezi obviněným a státními orgány České republiky nebo mezinárodní organizací, která je podle mezinárodní smlouvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv, a korespondence s orgány uvedenými v § 62 a 71, je nepřijatelná.

(2) Náklady spojené s korespondencí hradí obviněný z vlastních prostředků. U obviněného, který nemá vlastní peněžní prostředky, jsou náklady spojené s jeho korespondencí s orgány uvedenými v odstavci 1 hrazeny z prostředků věznice.

§ 42

(1) O veškeré korespondenci obviněného, jakož i o postoupení zadržené korespondence orgánu činnému v trestním řízení, správa věznice vede náležitý přehled.

(2) Korespondence obviněných se přijímá a odesílá

každý pracovní den v době stanovené vnitřním řádem. Poštovnímu úřadu se předává nejpozději následující pracovní den. Došla korespondence se předává zpravidla týž den, kdy byla převzata z poštovního úřadu. Usnesení soudu o vazbě musí být obviněnému doručeno vždy týž den, kdy je převzala věznice.

(3) Korespondence obviněného, u kterého je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, jakož i korespondence zadržena podle § 13 odst. 2 zákona a korespondence uvedená v § 41 odst. 1 se postupuje nebo odesílá orgánu činnému v trestním řízení nebo adresovaným orgánům nejpozději následující pracovní den.

(4) Odepře-li obviněný přijetí korespondence od orgánu, který vede trestní, občanskoprávní nebo správní řízení, postupuje se podle zvláštního předpisu.⁵⁾ Obviněný se zároveň upozorní na skutečnost, že uzná-li příslušný orgán, který korespondenci odeslal, že přijetí bylo odepřeno bezdůvodně, považuje se korespondence za doručenu dnem, kdy přijetí korespondence bylo odepřeno.

§ 43

(1) Korespondenci, v níž obviněný podává opravný prostředek ve smyslu procesních předpisů, opatří pověřený pracovník Vězeňské služby prezentačním razítkem věznice a datem dne, kdy bylo takové podání učiněno.

(2) Je-li obviněný přemístěn do jiné věznice nebo do zdravotnického zařízení Vězeňské služby, korespondence se za ním neprodleně dosílá. Opatření ve smyslu § 13 zákona provede pracovník věznice, do níž byl obviněný přemístěn, nebo věznice, jejíž součástí je zdravotnické zařízení.

(3) Obviněnému, který neumí nebo z nějakého důvodu nemůže číst nebo psát, je správa věznice povinna na jeho žádost zabezpečit, aby mu byla korespondence došla od orgánů uvedených v § 41, 62 a 71 přečtena nebo aby mu byla poskytnuta pomoc při sepisování podání, žádostí, stížností, důležitých sdělení a při dopisování s příslušníky jeho rodiny nebo obhájcem.

Návštěvy obviněných

§ 44

(1) Návštěvy obviněných se uskutečňují v rozsahu a za podmínek stanovených v § 14 zákona. Do počtu osob, jež mohou obviněného současně navštívit, se započítají i nezletilé děti, které se však mohou návštěvy zúčastnit pouze v doprovodu osoby starší 18 let.

⁵⁾ § 64 trestního řádu.

§ 50 občanského soudního řádu.

§ 24 odst. 3 správního řádu.

(2) Vstup do prostor věznice vyhrazených pro provádění návštěv obviněných se návštěvníku umožní po předložení platného občanského průkazu nebo pasu, a jde-li o vojáka základní služby, po předložení vojenské knížky. Vstup osob na základě potvrzení o ztrátě občanského průkazu se neumožní.

(3) Těhotným ženám, osobám starším, tělesně postiženým nebo s malými dětmi se umožní návštěva přednostně.

(4) Návštěvy se uskutečňují zpravidla v pracovních dnech v denní době v návštěvní místnosti věznice, která je za tímto účelem vhodně upravená a vybavená. Případné úpravy místnosti, zejména dělicí přepážka, a použité dorozumivací prostředky nesmí bránit běžnému hovoru a vizuálnímu kontaktu obviněného s návštěvníky.

(5) U návštěv, k nimž je nutný předchozí písemný souhlas a orgán činný v trestním řízení dal písemný souhlas k provedení návštěvy bez přítomnosti zástupce orgánu činného v trestním řízení, odpovídá příslušník Vězeňské služby pouze za organizaci a bezpečné zajištění průběhu návštěvy.

(6) V případě, že orgán činný v trestním řízení nesouhlasí s provedením návštěvy bez přítomnosti zástupce orgánu činného v trestním řízení a ten se k návštěvě nedostavil, návštěva se neumožní.

§ 45

(1) V odůvodněných případech, zejména u obviněných ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a) a c) trestního řádu, u nichž jejich chování po dobu výkonu vazby a vztah k návštěvníkovi dává záruku, že v průběhu návštěvy nebude mařen účel vazby ani ohrožena bezpečnost osob, může ředitel věznice rozhodnout, že se návštěva uskuteční v místnosti, kde není návštěvník od obviněného oddělen vybudovanou dělicí přepážkou.

(2) Pokud obviněný požádá o umožnění návštěvy příbuzného v řadě přímé (dětí, vnuci, rodiče, prarodiče), manžela nebo sourozence, který je rovněž ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí svobody a nejde o obviněného, u něhož je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, může v odůvodněných případech, zejména z naléhavých osobních nebo rodinných důvodů, ředitel věznice takovou návštěvu zprostředkovat přímo ve věznici. Skutečně vynaložené náklady dopravy a ostrahy k provedení takové návštěvy ve věznici hradí obviněný, popř. odsouzený.

§ 46

(1) Při návštěvě může obviněný přijmout balíček s povolenými potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg. Balíček předaný při návštěvě se považuje za balíček ve smyslu § 16 odst. 2 zákona.

(2) Při návštěvě může být skutečněno přímé předání a převzetí vlastního oděvu, prádla a obuvi za účelem jejich výměny a převzetí hygienických potřeb. Přijetím těchto věcí při návštěvě není omezeno přijetí balíčku ve smyslu § 16 odst. 2 zákona.

(3) Předvádějí příslušník Vězeňské služby je z bezpečnostních důvodů oprávněn před návštěvou a po jejím skončení provést u obviněného osobní prohlídku.

§ 47

Styk obviněného s obhájcem

(1) Ke styku obviněného s obhájcem slouží ve věznici místnosti k tomu účelu určené. Obviněný se k obhájci předvede vždy, jestliže o to obhájce požádá, včetně mimopracovní doby a dnů pracovního klidu.

(2) Obviněný smí přijímat ve věznici též návštěvy advokáta, který jej zastupuje v jiné věci. Na návštěvu advokáta u obviněného, u něhož je důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, se přiměřeně užije ustanovení § 16 odst. 2.

(3) Při návštěvě obviněného s obhájcem a advokátem může být předán balíček ve smyslu § 16 odst. 2 zákona.

(4) V průběhu soudního jednání, kdy obhájce požádá o rozmluvu s obviněným bez přítomnosti třetí osoby, se rozmluva uskuteční ve vhodném prostoru jednacích soudních síní. Předvádějí příslušník Vězeňské služby postupuje tak, aby rozhovor mezi obviněným a obhájcem viděl, ne však slyšel; zároveň dodržuje stanovené bezpečnostní zásady.

Přijímání balíčků

§ 48

(1) Obviněnému může být balíček zaslán poštou nebo předán při návštěvě (§ 46 odst. 1 a § 47 odst. 3). Ředitel věznice nebo jím pověřený pracovník Vězeňské služby může povolit přijetí balíčku za dobu kratší.

(2) Balíček nesmí obsahovat zejména cennosti, peníze, zbraně, alkoholické nápoje (včetně piva), výrobky obsahující líh a jiné těkavé látky, léky a léčiva, potraviny podléhající rychlé zkáze, konzervy, nápoje a potraviny ve skleněném obalu, výrobky v tlakových nádobách (spreje), tiskoviny nebo materiály propagující národnostní, etnickou, rasovou nebo náboženskou nesnášenlivost, fašizmus a podobná hnutí, násilí a krutost nebo obsahující popis výroby a použití psychotropních látek, jedů a výbušnin.

(3) V případě, že balíček má vyšší než povolenou hmotnost, obsahuje věci, které není dovoleno mít na cele, anebo obviněný balíček po rozbalení odmítne převzít, vrátí se balíček nebo jeho nepředaná část ode-

silateli jako nová zásilka, pokud k vrácení nedošlo již při návštěvě (§ 46 odst. 1 a § 47 odst. 3).

§ 49

(1) Přijatý balíček se zaeviduje a obviněný potvrdí jeho příjem. Současně se uvede celková hmotnost balíčku a seznam věcí, které nebyly obviněnému vydány.

(2) K dodržování intervalu pro přijetí balíčku podle § 16 odst. 2 zákona se vydává obviněnému potvrzení o jeho právu na balíček. O vydání potvrzení se vede evidence.

(3) Odesílatel balíčku se vhodným způsobem vyzkouší o rozsahu povolených věcí a potravin, které mohou být obviněnému předány.

Nákup potravin a věcí osobní potřeby

§ 50

(1) Ve věznici se pro obviněné zřizují prodejny s potravinářským, drogistickým a průmyslovým zbožím. Minimální sortiment zboží stanoví vnitřní řád. Nákup se uskuteční zpravidla formou bezhotovostní platby.

(2) Nelze-li nákup zboží provádět v prodejně věznice, zajišťuje se prostřednictvím správy věznice.

(3) Ředitel věznice je oprávněn stanovit nejvyšší peněžní částku, za kterou může obviněný jednorázově nakoupit.

§ 51

(1) K nákupu může obviněný použít též peníze, které mu byly do věznice během výkonu vazby zaslány nebo které byly obviněným předány k úschově.

(2) Ředitel věznice může stanovit nejvyšší peněžní částku, kterou může mít obviněný u sebe. Peněžní hotovost nad stanovenou částku se předá příslušnému pracovníkovi věznice do úschovy.

(3) Má-li obviněný v úschově věznice menší částku peněz, než je předpokládaná cena jízdného do místa bydliště a výše stravného na jeden den,⁶⁾ nákup potravin a dalších věcí se mu neumožní.

Uspokojování kulturních potřeb

§ 52

(1) Věznice zajišťuje provoz knihovny a v rámci svých možností zabezpečuje její vybavení běžně dostupnou beletrií, náboženskou a odbornou literaturou včetně základních právních předpisů z jednotlivých právních odvětví. Obviněnému se umožní výběr knih

z knihovního fondu věznice podle jeho zájmu, duševních potřeb a vyznání.

(2) Denní tisk a časopisy, včetně zahraničních, pokud jsou distribuovány v tuzemsku, si může obviněný z vlastních prostředků předplatit nebo mu je mohou předplatit též jeho příbuzní nebo jiné osoby.

(3) Obviněný si může půjčovat a hrát na cele nebo v určeném prostoru věznice společenské hry, které jsou ve věznici k dispozici.

(4) Obviněnému lze v odůvodněných případech umožnit zasílání a používání dalších věcí majících vztah zejména k jeho povolání, podnikatelské činnosti nebo k zajištění dalšího vzdělávání, pokud tyto věci nebudou v rozporu s účelem vazby a jejich množství nebo povaha nebude narušovat pořádek a vzhled cely nebo škodit na zdraví.

§ 53

(1) Obviněný smí mít u sebe na cele psací potřeby, korespondenci, písemnosti související s řízením, které se jej týká, knihy, denní tisk a časopisy, digitální a jiné hry, právní předpisy, náboženskou literaturu, fotografie, kapesní nebo náramkové hodinky a peněžní hotovost do přípustné výše (§ 51 odst. 2).

(2) Jestliže obviněný dodatečně požádá o úschovu některé z věcí uvedených v odstavci 1, správa věznice mu tyto věci uloží. Pokud jejich uložení není možné, správa věznice zabezpečí jejich odeslání na náklady obviněného.

§ 54

(1) Obviněnému se umožní používat vhodný vlastní přenosný radiopřijímač nebo televizor napájený z vlastního zdroje.

(2) Obviněnému se nepovolí používání magnetofonu a dalších zařízení určených k přehrávání záznamových médií, jakož i jakékoliv radiotelekomunikační techniky.

(3) U radiopřijímače a televizoru používaného obviněným může správa věznice provést kontrolu technických parametrů ke zjištění, zda nebylo instalováno nežádoucí zařízení.

Duchovní služba

§ 55

(1) Církev a náboženské společnosti se mohou v souladu s právními předpisy podílet na poskytování duchovní služby obviněným těmito formami:

a) individuálními rozhovory, pastoračními návštěvami

⁶⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

vami a umožněním individuálního přístupu k náboženským úkonům,

- b) konáním bohoslužeb pro zájemce z řad obviněných,
- c) vedením studijních skupin k výkladu náboženských textů (biblické hodiny),
- d) zajišťováním náboženské literatury a zpěvníků,
- e) po dohodě s ředitelem věznice dalšími vhodnými formami přispívajícími k uplatnění práva obviněného svobodně projevovat své náboženství nebo víru.

(2) Věznice vytvářejí pro duchovní služby poskytované obviněným vhodné podmínky a podle konkrétních možností zabezpečují po dohodě s pověřenými osobami vhodné prostory pro duchovní služby.

(3) Pověřené osoby správa věznice poučí o povinnosti dodržovat právní předpisy pro výkon vazby a respektovat vnitřní řád včetně denního pořádku.

§ 56

(1) Požádá-li obviněný o umožnění návštěvy pověřené osoby, je věznice povinna tuto skutečnost jí neprodleně oznámit.

(2) Obviněný nesmí být k účasti na bohoslužbách a jiných obřadech nebo k rozhovorům s pověřenými osobami nijak nucen. V účasti mu nesmí být přímo ani nepřímo žádným způsobem bráněno.

(3) Při společných formách poskytování duchovní služby musí být dodrženy zásady uvedené v § 7 zákona. K zajištění bezpečnosti osob a pořádku je v těchto případech přítomnost určeného pracovníka Vězeňské služby zpravidla nezbytná.

(4) Věznice ve vnitřním řádu nebo jiným vhodným způsobem informuje obviněné o možnosti poskytování duchovní služby.

§ 57

Poskytování sociálních služeb a opatření s tím spojená

(1) K zajišťování sociálních služeb obviněným věznice vyčlení potřebný počet pracovníků Vězeňské služby.

(2) Ve své činnosti sociální pracovníci Vězeňské služby úzce spolupracují především s příslušnými kurátory pro mládež, sociálními kurátory, orgány státní správy a územní samosprávy, jakož i se zájmovými sdruženími občanů. Sociální služby jsou zabezpečovány především

- a) poskytováním sociálního poradenství,
- b) pomocí při řešení obtížné sociální situace obviněných a jejich rodin,
- c) spoluprací se všemi ostatními pracovníky věznice

při zajišťování a realizaci práv a oprávněných zájmů obviněných.

(3) Návštěvy a rozmluvy zástupců sociálních služeb, orgánů územní samosprávy, zájmových sdružení občanů, popř. jiných právnických nebo fyzických osob neuvedených v odstavci 1 a v § 2 odst. 1 s obviněnými se uskutečňují vždy za podmínek stanovených v § 14 odst. 1 a 2 zákona a v § 44 až 46.

(4) Korespondence obviněných s orgány uvedenými v odstavci 3 podléhá kontrole. Ustanovení § 13 zákona a § 39 až 43 se užíjí obdobně.

Zaměstnávání obviněných

§ 58

(1) Věznice vytvářejí podmínky pro zaměstnávání obviněných v rámci vlastní podnikatelské činnosti nebo na smluvním základě s jiným podnikatelským subjektem nebo organizací.

(2) Smlouva mezi věznicí a podnikatelským subjektem nebo organizací, na jejímž základě se uskutečňuje zaměstnávání obviněných, stanoví podrobnější podmínky, za nichž budou obviněni vykonávat práce, a podle potřeby i postup při zaškolení k výkonu určených prací.

(3) Při vytváření podmínek k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci mají podnikatelské subjekty nebo organizace stejné povinnosti, jaké mají vůči ostatním pracovníkům.

§ 59

(1) Při zaměstnávání obviněných na jednotlivých pracovištích je třeba dodržovat ustanovení § 7 odst. 1 zákona a dbát na další, zejména bezpečnostní hlediska.

(2) Obviněný může být zaměstnán, jestliže o to požádá a zároveň charakter a druh práce nebo činnosti, kterou mu věznice může poskytnout, odpovídají jeho zdravotnímu stavu, pracovním schopnostem a dovednostem.

(3) Při zaměstnávání obviněného je nutno přihlížet především k jeho osobním poměrům, k sociální situaci jeho rodiny a též k případnému výkonu rozhodnutí o výživném na nezletilé děti.

Ochrana práv obviněných

§ 60

K uplatnění a zabezpečení svých práv a oprávněných zájmů může obviněný podávat stížnosti, žádosti a podněty státním orgánům České republiky, jakož i mezinárodním organizacím, které jsou podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, příslušné k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv.

§ 61

Obviněný ve výkonu vazby má právo na ochranu své osobnosti před neoprávněným násilím, jakýmikoliv projevy ponižování lidské důstojnosti, urážkami nebo výhrůžkami. Pracovníci Vězeňské služby každý takový zjištěný případ oznámí příslušným orgánům a učiní neprodleně nezbytná opatření k zamezení takového jednání.

§ 62

(1) Obviněný může požádat o rozmluvu s představiteli orgánů uvedených v § 20 odst. 1 zákona. Taková žádost musí být odeslána příslušnému orgánu nejpozději následující pracovní den. V případě přítomnosti ve věznici musí být tento orgán bez odkladu vyrozuměn o žádosti obviněného o rozmluvu. Rozmluvy obviněného s představiteli těchto orgánů se pracovníci Vězeňské služby nebo jiné třetí osoby nezúčastní.

(2) Pokud obviněný požádá o rozmluvu s ředitelem věznice nebo jeho zástupcem, musí mu být taková rozmluva umožněna zpravidla do jednoho týdne, v naléhavých případech bezodkladně. Naléhavost rozmluvy posuzuje ředitel věznice nebo jeho zástupce podle důvodů žádosti o rozmluvu.

HLAVA PÁTÁ

VYŘIZOVÁNÍ KÁZEŇSKÝCH PŘESTUPKŮ

§ 63

Ukládání a výkon kázeňských trestů a zabránění věci

(1) Kázeňský trest pokuty až do výše 1000 Kč se uloží obviněnému zpravidla za závažné nebo opakované porušení stanovených povinností. Při stanovení výše pokuty je nutno přihlídnout též k osobním a rodinným poměrům obviněného. Výkon tohoto kázeňského trestu se zpravidla provede převedením příslušné částky z prostředků, které má obviněný ve věznici uloženy nebo je má u sebe, přičemž výše uložených prostředků po převedení příslušné částky nesmí klesnout pod 500 Kč. Pokud obviněný nemá dostatek prostředků nebo po uložení pokuty by zůstatek uložených prostředků byl menší než 500 Kč, nelze tento druh kázeňského trestu uložit.

(2) Kázeňský trest odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) až na jeden měsíc nesmí při opakovaném uložení přesáhnout dobu dvou měsíců. Zákaz se týká takového počtu balíčků, které mohl obviněný v daném období přijmout.

(3) Věc, o jejímž propadnutí nebo zabránění bylo pravomocně rozhodnuto, se spolu s opisem rozhodnutí předá finančnímu referátu okresního úřadu, v jehož obvodu je věznice.

(4) Kázeňský trest umístění do samovazby je možno uložit jen tehdy, je-li úmyslné porušení stanovených povinností velmi závažné nebo předcházející opětovně uložené kázeňské tresty i jiná opatření se minula účinkem. Po výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby lze další kázeňský trest samovazby vykonat až po uplynutí

- a) pěti dnů, trval-li kázeňský trest pět dnů nebo kratší dobu, a
- b) deseti dnů, trval-li kázeňský trest déle než pět dnů.

(5) Před výkonem kázeňského trestu umístění do samovazby je nutno u obviněného provést preventivní mimořádnou lékařskou prohlídku. Během výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby je obviněný pod zvýšeným dohledem příslušníka Vězeňské služby.

(6) Kázeňský trest umístění do samovazby se vykonává v cele se základním vybavením (§ 9 odst. 1 zákona), nebo za splnění stanovených podmínek v některé z cel uvedených v § 10. Obviněný smí během výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby používat ložní prádlo, které měl na cele.

(7) Některý z kázeňských trestů uvedených v § 22 odst. 2 zákona je možno uložit obviněnému též tehdy, jestliže orgán činný v trestním řízení přenechal podle § 66 odst. 2 trestního řádu řediteli věznice, aby obviněnému za jeho jednání uvedené v § 66 odst. 1 trestního řádu uložil kázeňský trest.

Řízení o kázeňských přestupcích

§ 64

(1) Ukládat kázeňské tresty je oprávněn ředitel věznice, vedoucí oddělení výkonu vazby (výkonu vazby a trestu) a vrchní dozorce.

(2) Vrchní dozorce může uložit obviněnému kázeňský trest odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) až na dobu jednoho měsíce a kázeňský trest umístění do samovazby až na dobu pěti dnů.

(3) Vedoucí oddělení výkonu vazby (výkonu vazby a trestu) může uložit obviněnému všechny druhy kázeňských trestů, přičemž kázeňský trest umístění do samovazby může uložit až do sedmi dnů a pokutu do výše 300 Kč.

(4) Ředitel věznice je oprávněn ukládat všechny druhy kázeňských trestů v plném rozsahu a rozhodnout o zabránění věci.

(5) Má-li pracovník Vězeňské služby za to, že obviněnému měl být uložen přísnější kázeňský trest, než jaký má právo uložit, postoupí věc tomu pracovníkovi, který je oprávněn takový trest uložit.

(6) Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti kázeňského přestupku, přičemž nestanoví-li

zákon výslovně jinak, lze obviněnému za kázeňský přestupek uložit jen jeden kázeňský trest.

(7) Není-li dalšího výkonu kázeňského trestu třeba, mohou pracovníci Vězeňské služby uvedení v odstavcích 2 až 4 uložený kázeňský trest nebo jeho zbytek v odůvodněných případech prominout nebo na dobu dalšího trvání vazby od jeho výkonu podmíněně upustit.

§ 65

(1) O kázeňském přestupku obviněného se sepíše záznam obsahující konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl spáchán, případně též předpokládané pohutky takového jednání. Důkazní prostředky musí být označeny konkrétně, a to takovým způsobem, aby je bylo možné prověřit. Jsou-li důkazním prostředkem výpovědi svědků, uvede se stručný obsah jejich výpovědi s jejich vlastnoručním podpisem. Doznání obviněného nezabavuje příslušného pracovníka Vězeňské služby povinnosti přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku. Důkazním prostředkem je vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména výpovědi obviněných nebo jiných osob, věci, listiny a ohledání.

(2) Před uložením kázeňského trestu musí být obviněnému a osobě, která uplatňuje vlastnické právo k věci, jež může být zabrána, umožněno se k případu vyjádřit. Vyjádření obviněného se uvede na předepsaném tiskopise a předloží obviněnému k podpisu. Odmítne-li obviněný vyjádření podepsat, vyznačí příslušný pracovník Vězeňské služby tuto skutečnost na předepsaném tiskopise včetně důvodů odmítnutí a připojí datum a svůj podpis.

(3) Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a kromě výroku a odůvodnění musí obsahovat i poučení o opravném prostředku. Obviněný potvrdí oznámení rozhodnutí svým podpisem. Odmítne-li, postupuje se stejně jako při odmítnutí podpisu vyjádření podle odstavce 2.

(4) Rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání věci musí obsahovat zejména přesný popis věci, které se týká, a stručné odůvodnění, včetně označení pachatele kázeňského přestupku, pokud je znám, jakož i osob, kterých se toto rozhodnutí přímo týká, jsou-li známy.

(5) Rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta, propadnutí věci nebo bylo vysloveno zabrání věci, je nutno do tří dnů písemně vyhotovit a doručit obviněnému a vlastníkovi věci, pokud je znám.

(6) Obviněnému se uložení kázeňského trestu sdělí dříve, než se přistoupí k jeho výkonu.

(7) Záznam o uložení kázeňského trestu se založí do osobního spisu obviněného. Druh a důvod uložení

kázeňského trestu se zaznamená též do příslušné dokumentace.

§ 66

Opravné prostředky proti uloženým kázeňským trestům a zabrání věci

Stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebo zabrání věci lze podat ústně nebo písemně. O ústně podané stížnosti sepíše pověřený pracovník Vězeňské služby záznam s uvedením data podání stížnosti, případně i důvodů jejího podání a předloží záznam k podpisu obviněnému nebo jiné osobě, která stížnost podala. Byla-li stížnost podána písemně, vyznačí se na ní datum jejího podání.

§ 67

Řízení o opravných prostředcích

(1) Orgány, které podle § 23 odst. 7 zákona o opravných prostředcích rozhodují, jsou povinny přezkoumat, zda je nepochybně prokázáno, že se stal skutek, v němž je spatřován kázeňský přestupek, zda jej spáchal obviněný, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Současně jsou povinny přezkoumat, zda nebyla překročena kázeňská pravomoc oprávněného pracovníka Vězeňské služby.

(2) Ředitel věznice, generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený orgán stížnost proti uložení kázeňského trestu zamítne, byla-li zaviněním obviněného podána opožděně nebo jestliže je spáchání kázeňského přestupku obviněným nepochybně prokázáno.

(3) Nezamítne-li orgán uvedený v odstavci 2 stížnost,

- a) změni uložený kázeňský trest, jestliže je spáchání kázeňského přestupku obviněným nepochybně prokázáno, ale uložený kázeňský trest není úměrný závažnosti spáchaného přestupku, přičemž nový kázeňský trest musí být vždy mírnější než ten, který byl obviněnému původně uložen,
- b) zruší uložený kázeňský trest a vrátí věc příslušnému pracovníkovi Vězeňské služby, který jej uložil, k novému kázeňskému řízení, nebyly-li dostatečně objasněny všechny skutečnosti, které jsou pro uložení kázeňského trestu významné, nebo jsou-li dosavadní důkazy pro rozhodnutí nedostatečné, přičemž v novém kázeňském řízení nelze obviněnému uložit kázeňský trest přísnější, než který byl uložen původně,
- c) zruší uložený kázeňský trest, není-li nepochybně prokázáno, že se obviněný kázeňského přestupku dopustil.

(4) Při změně nebo zrušení kázeňského trestu podle odstavce 3 se původně uložený kázeňský trest, pokud byl již částečně vykonán, do nově uloženého kázeňského trestu započítá, a není-li to možné, při-

hlédne se k tomu při případném ukládání nového kázeňského trestu.

(5) Rozhodnutí o stížnosti se stručně písemně odůvodní.

HLAVA ŠESTÁ SPOLUPŮSOBENÍ PŘI VÝKONU VAZBY

Součinnost správy věznice s jinými orgány a institucemi

§ 68

(1) Správa věznice při zabezpečování výkonu vazby vytváří příznivé podmínky pro činnost soudů, státních zastupitelství, policejních orgánů, jakož i dalších státních orgánů k zabezpečení úspěšného provedení trestního řízení a splnění účelu vazby.

(2) Správa věznice dále úzce spolupracuje s orgány státní správy a územní samosprávy, zájmovými sdruženími občanů, církevními a náboženskými společnostmi, zejména při zabezpečování práv a oprávněných zájmů obviněných.

§ 69

(1) Příslušným orgánům činným v trestním řízení správa věznice neprodleně zasílá hlášení o přijetí obviněného do věznice, jeho přemístění, propuštění, útěku a úmrtí, jakož i o všech případech sebepoškození, pokusů sebevražd a odmítání stravy delším než sedm dnů. Na požádání orgánů uvedených v § 62 a 71 je správa věznice povinna podávat též informace o chování obviněných.

(2) Žádosti a informace týkající se obviněných, došlé od jiných orgánů, než které jsou uvedeny v odstavci 1, předá správa věznice, pokud je vyžadováno podání informací o stavu trestního stíhání, příslušným orgánům činným v trestním řízení. Ostatní informace o obviněných podává ředitel věznice.

(3) Správa věznice upozorňuje příslušné soudy na případy, kdy se zřetelem k délce trvání vazby obviněného nebylo věznici včas doručeno usnesení soudu o prodloužení vazby.

(4) Ředitel věznice úzce spolupracuje se zdravotnickými orgány a zařízeními včetně orgánů zdravotnického dozoru poskytujícími obviněným léčebně preventivní péči nebo vykonávajícími hygienickou a protiepidemickou péči, umožňuje jim plnění jejich úkolů a dbá jejich doporučení týkajících se zdravotní péče.

§ 70

(1) Ministru spravedlnosti, jakož i jím pověřeným dalším orgánům zabezpečujícím dozor nad dodržová-

ním právních předpisů při výkonu vazby a kontrolu nad výkonem vazby, ředitel věznice umožní

- a) provádět ve věznici kontrolu, seznamovat se s činnostmi věznice,
- b) vstup do všech prostorů věznice, v nichž se vykonává vazba,
- c) nahlížet do dokladů, podle nichž obvinění byli zbaveni svobody, a hovořit s obviněnými bez přítomnosti třetích osob,
- d) prověřovat správnost příkazů a rozhodnutí správy věznice týkajících se výkonu vazby a za tím účelem se seznamovat se spisy, doklady a rozhodnutími,
- e) vyžadovat potřebná vysvětlení od pracovníků Vězeňské služby.

(2) Ředitel věznice odpovídá za provedení příkazů ministra spravedlnosti a v závislosti na rozsahu pověření též dalších orgánů uvedených v odstavci 1, týkajících se dodržování předpisů upravujících výkon vazby, a zároveň ve stanoveném rozsahu tyto orgány upozorňuje na všechny případy, kdy ze strany orgánů činných v trestním řízení nebo dalších osob došlo k narušení výkonu vazby.

§ 71

Dozor a kontrola nad výkonem vazby

(1) K provádění inspekčních prohlídek ve věznicích bez zvláštního povolení jsou příslušní též

- a) náměstci ministra spravedlnosti,
- b) generální ředitel Vězeňské služby a jeho náměstci.

(2) Z pověření orgánů uvedených v odstavci 1 jsou oprávněny provádět inspekční prohlídky ve věznicích též jiné osoby, a to na základě písemného pověření.

ČÁST DRUHÁ

VÝKON VAZBY U ZVLÁŠTNÍCH SKUPIN OBVINĚNÝCH

HLAVA PRVNÍ

VÝKON VAZBY MLADISTVÝCH OBVINĚNÝCH

§ 72

(1) Pokud tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon vazby obviněných, kteří nepřekročili 18. rok svého věku (dále jen „mladiství“), předchozích ustanovení této vyhlášky.

(2) K omezení negativních účinků izolace mladistvého od společnosti jeho vzetím do vazby a v souladu s účelem vazby věznice vytváří vhodné podmínky pro zájmové, sportovní a vzdělávací aktivity mladistvých s přihlédnutím k jejich psychickým a fyziologickým

zvláštnostem. K tomu přijímá vhodná opatření zejména v oblasti personální, materiálně technické a organizační, spolupracuje s příslušnými státními orgány a institucemi, církevními a náboženskými společnostmi a zájmovými sdruženími občanů.

Zvláštní ustanovení

§ 73

(1) Mladiství se umísťují do cel odděleně od ostatních obviněných. Umístit mladistvého do cely společně s dospělými obviněnými je možné pouze ve výjimečných případech, lze-li mít důvodně za to, že nebude ohrožen účel vazby a nedojde k mravnímu nebo jinému ohrožení mladistvého.

(2) Mladiství se umísťují do cel zpravidla ve vyčleněné části věznice nebo na samostatná oddělení. Při umísťování do jednotlivých cel se postupuje podle zásad stanovených v § 7 zákona a podle místních podmínek a možností se též přihlíží k dalším hlediskům, zejména k věku.

(3) Stanovenou ubytovací plochu připadající na jednoho obviněného nelze u mladistvého snížit.

(4) Umožňují-li to podmínky ve věznici, zřizuje se pro mladistvé též oddělení se zmírněným režimem, případně se vytvářejí vhodné podmínky pro účast mladistvých na společných zájmových, kulturně vzdělávacích a sportovních akcích. Ustanovení § 7 zákona tím není dotčeno.

§ 74

(1) Návštěvy u mladistvých se zpravidla realizují formami umožňujícími posílení vzájemných sociálních a citových vazeb, zejména s rodiči a nejbližšími příbuznými.

(2) Vycházku mladistvých ve věznici lze umožnit i mimo vymezený vycházkový prostor, přičemž doba jejího trvání může být až dvě hodiny. Pokud mladistvý nemá vlastní přiměřený sportovní oděv nebo obuv, může je správa věznice zapůjčit.

(3) Ve vnitřním řádu se přiměřeně upraví též postup při zabezpečování dalších práv a oprávněných zájmů mladistvých, zejména formy, metody a prostředky k uskutečňování zájmových, kulturních, sportovních a vzdělávacích programů, materiálně technické vybavení cel a dalších užívaných prostorů a vhodná forma jejich výzdoby.

§ 75

(1) Kázeňský trest odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby s výjimkou hygienických potřeb nesmí u mladistvého přesáhnout dobu jednoho týdne, přičemž při jeho opakovaném uložení nesmí tento kázeňský trest přesáhnout dobu dvou týdnů.

(2) Uložení kázeňského trestu umístění do samovazby je výjimečným opatřením, které lze uložit pouze za velmi závažné porušení stanovených povinností. Kázeňský trest umístění do samovazby lze uložit mladistvému nejdéle na dobu pěti dnů, přičemž po výkonu tohoto trestu lze nově uložený kázeňský trest umístění do samovazby vykonat až po uplynutí deseti dnů.

HLAVA DRUHÁ

VÝKON VAZBY OBVINĚNÝCH ŽEN

§ 76

Pokud tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon vazby obviněných žen včetně mladistvých ostatních ustanovení vyhlášky.

Zvláštní ustanovení

§ 77

Obviněné ženy se umísťují do cel zpravidla ve vyčleněné části věznice, nebo není-li to možné, do cel oddělených od ostatních cel vhodnou zábranou.

§ 78

(1) Stanovenou ubytovací plochu připadající na jednu obviněnou nelze u těhotné ženy snížit.

(2) Kázeňský trest odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby nelze uložit těhotné ženě.

HLAVA TŘETÍ

VÝKON VAZBY OBVINĚNÝCH CIZINCŮ

§ 79

Pokud tato hlava neobsahuje ustanovení zvláštní, užije se na výkon vazby obviněných, kteří nejsou státními občany České republiky (dále jen „obviněný cizinec“), ostatních ustanovení vyhlášky.

§ 80

Zvláštní ustanovení

(1) Cizinec se bezprostředně po přijetí do věznice poučí ve smyslu § 5 odst. 2 a § 28 zákona a § 8 odst. 1 v jazyce, jemuž rozumí.

(2) Při umísťování cizinců do cel je třeba přihlídnout k tomu, aby cizinci hovořící stejným jazykem nebo znalí některého z jazyků mohli spolu komunikovat.

(3) O přemístění cizince správa věznice vyrozumí konzulární úřad státu, jehož je cizinec občanem.

(4) Při uspokojování hmotných a kulturních potřeb cizinců je třeba podle možností věznice přihlížet též ke kulturním a náboženským tradicím a zvyklostem

cizinců, umožnit jim přístup k četbě knih v jazyce, který ovládají nebo kterému rozumí.

republiky č. 4/1969, registrovaný ve Sbírce zákonů v částce 25/1969 Sb., ve znění rozkazů ministra spravedlnosti č. 5/1988, č. 20/1990 a č. 15/1992 o Řádu výkonu vazby.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 81

Zrušuje se rozkaz ministra spravedlnosti České

§ 82

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Novák v. r.

110

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 21. dubna 1994,

kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 72 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ ČÁST

HLAVA PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Pokud tato vyhláška upravuje působnost a úkoly pracovníka Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“), rozumí se jím příslušník a občanský pracovník Vězeňské služby, jestliže z jednotlivých ustanovení nevyplývá, že se jedná o příslušníka Vězeňské služby.

(2) Pokud se v této vyhlášce hovoří o věznicích, rozumí se jí též samostatné oddělení vazební věznice (§ 3 zákona).

§ 2

Pro účely této vyhlášky se pověřenou osobou vykonávající duchovenskou činnost (dále jen „pověřená osoba“), rozumí kvalifikovaný a schválený duchovní, který je oprávněn poskytovat duchovní službu odsouzeným, a je k vykonávání této činnosti pověřen vedením příslušné církve nebo náboženské společnosti, a s jeho pověřením vyslovil ředitel věznice souhlas.

HLAVA DRUHÁ PŘIJÍMÁNÍ A UMÍSTĚOVÁNÍ ODSOUZENÝCH VE VÝKONU TRESTU Přijímání do výkonu trestu

§ 3

(1) Odsouzený může být přijat do výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „výkon trestu“) na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí soudu a nařízení výkonu trestu, popřípadě na jejich základě vydané výzvy soudu k nastoupení výkonu trestu anebo příkazu soudu k dodání odsouzeného do výkonu trestu.

(2) Při přijetí do věznice je nutno ověřit totožnost odsouzeného, aby byla s ohledem na všechny dostupné

doklady vyloučena jeho záměna s jinou osobou. Nemá-li odsouzený dodaný do výkonu trestu orgánem Policie České republiky (dále jen „policijní orgán“) u sebe žádný osobní doklad, správa věznice požádá policijní orgán, který jej do věznice dodal, aby neprodleně zjistil totožnost odsouzeného a výsledek zjištění sdělil správě věznice.

(3) Pokud je totožnost odsouzeného na dokladech vyznačena příslušnými orgány soudu nebo policijním orgánem, lze odsouzeného do věznice přijmout i bez dokladů totožnosti.

§ 4

(1) Při přijetí do věznice se u odsouzeného provede osobní prohlídka, a to osobou stejného pohlaví; též se provedou potřebná hygienická a protiepidemická opatření.

(2) Odsouzený si může u sebe ponechat v množství přiměřeném možnostem jejich uložení v poskytnuté skřínce fotografie, dopisy, písemnosti související s trestním řízením, které bylo proti němu vedeno, právní předpisy, vlastní knihy, časopisy a noviny. Odsouzený může mít u sebe též vlastní bateriový radio-přijímač, kapesní nebo náramkové hodinky, elektrický holicí strojek, smaltovaný nebo porcelánový hrneček na nápoje a základní hygienické potřeby. O ponechání jiných věcí rozhoduje ředitel věznice nebo jím pověřený pracovník Vězeňské služby. Ostatní věci, které má odsouzený u sebe, mu správa věznice na jeho žádost uloží. Není-li uložení některých věcí možné, správa věznice na náklady odsouzeného zabezpečí jejich odeslání osobě, kterou odsouzený určí.

§ 5

(1) Při přijetí do výkonu trestu správa věznice odsouzeného poučí o jeho právech a povinnostech, které má během výkonu trestu. O poučení se vyhotoví záznam, který odsouzený podepíše.

(2) O nástupu odsouzeného do výkonu trestu správa věznice odešle hlášení soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, okresnímu (městskému) policijnímu orgánu příslušnému podle místa pobytu odsouzeného, kurátorovi pro mládež, popřípadě sociálnímu kurátorovi příslušnému podle místa pobytu odsouzeného, Generálnímu ředitelství Vězeňské služby,

vojenské správě u vojáků (i v záloze) a u mužů starších 17 let a u důchodců příslušnému plátcí důchodu.

§ 6

Přijímací oddělení

(1) Po nástupu do výkonu trestu se nově přijatí odsouzení ubytují v přijímacím oddělení věznice, a to odděleně:

- a) muži od žen,
- b) mladiství¹⁾ od dospělých,
- c) odsouzení zařazení soudem do odlišných typů věznic,
- d) odsouzení k doživotnímu trestu, přičemž odsouzený nekuřák se na vlastní žádost umístí odděleně od odsouzených kuřáků.

(2) Během pobytu v přijímacím oddělení, který zpravidla nepřevyší jeden týden, se odsouzený podrobí preventivní vstupní lékařské prohlídce, včetně nezbytných diagnostických a laboratorních vyšetření.

Umístování do věznic

§ 7

(1) O tom, do které z věznic příslušného typu stanoveného soudem bude odsouzený umístěn, rozhoduje Generální ředitelství Vězeňské služby; přitom se řídí zejména druhem resocializačních programů realizovaných v jednotlivých věznicích a podle možností též přihlíží k tomu, aby odsouzený vykonával trest co nejlépe místu svého pobytu.

(2) Rozhodnutí o umístění do konkrétní věznice se bez odkladu sdělí odsouzenému, aby o něm mohl informovat blízké osoby.

§ 8

(1) Odsouzené přijímá v příslušné věznici odborná komise (dále jen „komise“), jejímž předsedou je zpravidla vedoucí oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu); členy této komise jsou psycholog, pedagog, sociální pracovník a popřípadě další pracovníci Vězeňské služby určené ředitelem věznice.

(2) Po přijetí do věznice se nově přijatí odsouzení ubytují odděleně od ostatních odsouzených v nástupním oddělení věznice. Během pobytu v nástupním oddělení, jehož délka se určuje individuálně a zpravidla nepřevyší tři týdny,

- a) zpracují určení členové komise komplexní zprávu o odsouzeném, včetně návrhu resocializačního programu,
- b) se odsouzený podrobně seznamuje s obsahem

vnitřního řádu a s prostředím, ve kterém bude trest vykonávat.

(3) Po splnění úkonů uvedených v odstavci 2 se odsouzený zpravidla do tří dnů předvolá před komisí, která s ním projedná obsah resocializačního programu a určí vychovatele, jemuž je svěřen do péče. Komise přitom postupuje podle zásad stanovených v § 5 odst. 4 zákona a též dbá na to, aby vzájemně i od ostatních odsouzených byli oddělení

- a) více narušení odsouzení se sklony k násilnému jednání,
- b) odsouzení s výraznými psychopatickými rysy,
- c) mentálně postižení, tělesně oslabení, popřípadě snadno ovladatelní odsouzení,
- d) odsouzení, kteří jsou ve výkonu trestu poprvé.

(4) Odsouzení v akutní duševní tísní se umístí do krizového oddělení věznice.

(5) Odsouzeného, který vzhledem ke svému duševnímu stavu ohrožuje sebe nebo okolí, lze umístit na nezbytně nutnou dobu na zvláštní celu, která je součástí krizového oddělení.

§ 9

Resocializační programy

(1) Na základě komplexní zprávy umožní správa věznice odsouzenému zvolit si resocializační program z alternativ programů, které pro něj považuje za vhodné. Volbu programu potvrdí odsouzený podpisem.

(2) Pracovní činnost minimálního programu stanoveného vnitřním řádem věznice tvoří zaměstnávání, práce pro věznicí a pracovní terapie odpovídající zdravotnímu stavu odsouzeného.

(3) Naplnění cíle resocializačního programu každého odsouzeného se hodnotí pravidelně v termínech stanovených v odstavci 4 a dále v rámci řízení o přerážení odsouzeného do jiného typu věznice a v řízení o přerušování výkonu trestu. Při hodnocení se resocializační program aktualizuje v souladu s vývojem osobnosti odsouzeného a změnami v jeho chování a jednání. Hodnocení úspěšnosti resocializačního programu projednají pracovníci oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu) s odsouzeným; odsouzený se podílí na jeho aktualizaci.

(4) Resocializační programy jsou zpravidla vyhodnocovány jednou

- a) za měsíc ve věznici s dohledem a dozorem,
- b) za tři měsíce ve věznici s ostrahou,

¹⁾ § 5 odst. 2 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.

c) za šest měsíců ve věznici se zvýšenou ostrahou.

Přemísťování odsouzených

§ 10

(1) Odsouzený se přemístí na přechodnou dobu do jiné věznice:

- a) na dožádání vyšetřovatele schválené ředitelem úřadu pro vyšetřování, u kterého je vyšetřovatel činný,
- b) na příkaz státního zástupce nebo předsedy senátu, který v trestní věci potřebuje odsouzeného vyslechnout,
- c) není-li možné ve věznici, kde odsouzený vykonává trest, zabezpečit uplatnění přiměřených omezení ve smyslu § 10 odst. 2 zákona,
- d) na návrh lékaře za účelem poskytnutí zdravotní péče,
- e) na návrh ředitele věznice z důvodů hodných zvláštního zřetele,
- f) za účelem účasti na občanskoprávním řízení před soudem.

(2) Odsouzený smí být přemístěn pouze do věznice, ve které je zřízeno oddělení stejného základního typu, v němž vykonává trest, nebo do věznice, ve které je zřízeno přijímací oddělení. Při ubytování odsouzených během přemístění se přiměřeně užijí ustanovení § 6 odst. 1.

§ 11

Odsouzený se přemístí do jiné věznice na dobu nikoliv přechodnou:

- a) rozhodnutím Generálního ředitelství Vězeňské služby na základě rozhodnutí ředitele věznice o přeražení odsouzeného do věznice jiného základního typu nebo na základě rozhodnutí soudu v odvolacím řízení proti rozhodnutí ředitele věznice o přeražení do věznice s přísnějším režimem,
- b) rozhodnutím Generálního ředitelství Vězeňské služby z důvodů hodných zvláštního zřetele v zájmu zabezpečení plnění účelu výkonu trestu nebo zabezpečení plnění úkolů Vězeňské služby,
- c) po vzájemné dohodě ředitelů věznic stejného základního typu uplatňujících obdobné resocializační programy v rámci vnitřní diferenciaci za účelem prohloubení výchovného vlivu výkonu trestu nebo na základě kladného rozhodnutí o žádosti odsouzeného nebo jeho blízkých osob.

§ 12

O přemístění odsouzeného na dobu delší než sedm dní správa věznice bezodkladně informuje jemu blízké osoby, pokud tak nemůže učinit odsouzený.

Přeražování odsouzených

§ 13

(1) Před rozhodnutím ředitele věznice o přeražení odsouzeného do věznice jiného základního typu (§ 5 odst. 1 zákona) se vždy vyhodnotí plnění resocializačního programu odsouzeného. Návrh na přeražení odsouzeného podává komise (§ 8 odst. 1.).

(2) Před rozhodnutím o přeražení odsouzeného do věznice s přísnějším režimem podle § 9 odst. 3 písm. a) zákona musí být prokázáno, že s odsouzeným bylo zacházeno způsobem navrženým v komplexní zprávě o odsouzeném.

§ 14

(1) Rozhodnutí ředitele věznice podle § 9 zákona vždy obsahuje den a místo rozhodnutí, výrok, odůvodnění, včetně uvedení zákonných ustanovení, podle kterých bylo rozhodnuto, a poučení o opravném prostředku. Odsouzený se označí jménem a příjmením, datem a místem narození, popřípadě dalšími údaji, aby byla vyloučena jeho záměna s jinou osobou.

(2) Rozhodnutí o přeražení do konkrétní věznice se ještě před jeho výkonem sdělí odsouzenému tak, aby o něm mohl informovat blízké osoby.

HLAVA TŘETÍ

REALIZACE PRÁV A POVINNOSTÍ ODSOUZENÝCH

§ 15

Korespondence

(1) Pro korespondenci odsouzených se na přístupném místě zřizují uzamykatelné schránky, do kterých ji odsouzení mohou vhodit, pokud ji neodevzdají vychovateli. V zalepené obálce se vhadzuje (odevzdává) pouze korespondence uvedená v § 12 odst. 1 větě druhé zákona. Schránky se vybírají denně v pracovních dnech. Dopisy musí být neodkladně odeslány.

(2) Korespondence s nezávadným obsahem došla odsouzenému se mu neprodleně předá.

(3) Korespondenci, v níž odsouzený podává opravný prostředek ve smyslu procesních předpisů, opatří pověřený pracovník Vězeňské služby prezentačním razítkem věznice a datem, kdy bylo takové podání učiněno.

(4) Pokud jsou k písemnému sdělení přiloženy potraviny nebo věci osobní potřeby, považuje se zásilka za balíček ve smyslu § 14 odst. 2 zákona.

Návštěvy odsouzených

§ 16

(1) Odsouzený může přijímat návštěvy blízkých

osob v termínech stanovených ředitelem věznice na dobu nejméně dvou hodin. Z naléhavých rodinných nebo osobních důvodů může vychovatel povolit návštěvu častěji i mimo stanovený termín. Pokud ředitel věznice odsouzenému povolí přijmout návštěvu jiné osoby (§ 12 odst. 2 zákona), nezapočítává se tato návštěva mezi návštěvy blízkých osob.

(2) Nezletilé děti ve věku do 15 let se mohou zúčastnit návštěvy pouze v doprovodu osoby starší 18 let.

(3) Ředitelé věznic mohou ve zvlášť odůvodněných případech povolit návštěvu mezi odsouzenými, kteří jsou blízkými osobami. Náklady předvedení hradí v takovém případě odsouzení rovným dílem, nedohodnou-li se jinak.

§ 17

(1) Návštěva se uskuteční v určených dnech, zpravidla ve dnech pracovního klidu v denní době.

(2) V odůvodněných případech lze provést návštěvu tak, že za přímého dozoru příslušníka Vězeňské služby budou návštěvníci od odsouzeného oddělení průhlednou přepážkou.

(3) Pracovník Vězeňské služby před návštěvou poučí odsouzené a návštěvníky o stanovených pravidlech chování při návštěvě. Má právo rozhodovat o předčasném ukončení návštěvy v případě porušení stanovených pravidel chování.

(4) Vstup do prostor věznice vyhrazených pro provádění návštěv odsouzených se návštěvníku umožní po předložení platného občanského průkazu nebo pasu, vojáku základní služby po předložení vojenské knížky. Vstup na základě potvrzení o ztrátě občanského průkazu se neumožní.

(5) Návštěvy odsouzených umístěných v lůžkových částech zdravotnického zařízení Vězeňské služby jsou možné jen se souhlasem příslušného lékaře.

(6) Před započítáním a po skončení návštěvy se u odsouzeného provede osobní prohlídka osobou stejného pohlaví.

§ 18

Přijímání balíčků

(1) Odsouzený má právo přijímat balíčky do hmotnosti 5 kg. Balíček je možno předat při návštěvě nebo zaslat poštou.

(2) Balíček s potravinami a věcmi osobní potřeby odevzdaný při návštěvě se odsouzenému vydá zpravidla ihned při návštěvě, přičemž se obsah balíčku prohlédne a zkontroluje. Nepřevezmou se věci nepovo-

lené nebo takové, které by mohly ohrozit zdraví odsouzeného.

(3) V případě, že balíček obsahuje cennosti, peníze, zbraně, léky, léčiva, alkoholické nápoje (včetně piva), výrobky obsahující líh a jiné těkavé látky, potraviny podléhající rychlé zkáze, konzervy, nápoje a potraviny ve skleněném obalu, výrobky v tlakových nádobách (spreje), tiskoviny nebo materiály propagující národnostní, etnickou, rasovou, náboženskou nebo sociální nesnášenlivost, fašismus a podobná hnutí, násilí a krutost, jakož i tiskoviny nebo materiály obsahující popis výroby a použití psychotropních látek, jedů a výbušnin, nebo v případě, že odsouzený balíček odmítne převzít, vrátí se balíček nebo jeho nepředaná část odesílateli jako nová zásilka, pokud k vrácení nedošlo již při návštěvě.

Nákup potravin a věcí osobní potřeby

§ 19

(1) Ve věznici se pro odsouzené zřizují prodejny s potravinářským, drogistickým a průmyslovým zbožím. Minimální sortiment zboží stanoví vnitřní řád věznice. Nákup se zpravidla uskutečňuje formou bezhotovostní platby.

(2) Nelze-li nákup zboží provádět v prodejně věznice, zajišťuje se prostřednictvím správy věznice.

(3) Ředitel věznice je oprávněn stanovit nejvyšší peněžní částku, za kterou může odsouzený jednorázově nakoupit.

§ 20

(1) K nákupu může odsouzený, pokud nevykonává kázeňský trest, použít též peníze, které mu byly do věznice během výkonu trestu zaslány nebo které předal věznici k úschově.

(2) Ředitel věznice může stanovit nejvyšší peněžní částku, kterou může mít odsouzený u sebe. Peněžní hotovost nad stanovenou částku se předá příslušnému pracovníkovi věznice do úschovy.

(3) Má-li odsouzený v úschově věznice menší částku peněz, než je předpokládaná cena jízdného do místa bydliště a výše stravného na jeden den,²⁾ nákup potravin a dalších věcí se mu neumožní.

§ 21

Ochrana práv odsouzených

(1) O rozhovor s osobami uvedenými v § 15 odst. 2 zákona může odsouzený požádat písemně nebo ústně. Taková žádost musí být odeslána nebo sdělena příslušné osobě nejpozději následující pra-

²⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

covní den. V případě přítomnosti ve věznici musí být orgán, který provádí kontrolu věznice (§ 44 zákona), bez odkladu vyrozuměn o žádosti odsouzeného o rozmluvu.

(2) Požádá-li odsouzený o rozhovor ředitele věznice, umožní se mu takový rozhovor zpravidla do jednoho týdne, v naléhavých případech bezodkladně. Naléhavost případu posuzuje ředitel věznice podle důvodů žádosti o rozhovor.

(3) K rozhovoru odsouzeného s advokátem ve věznici slouží k tomu účelu určená místnost. Pokud advokát neoznámí návštěvu u odsouzeného nejméně 24 hodiny předem, uskuteční se zpravidla v mimopracovní době odsouzeného.

(4) Odsouzený se k advokátovi předvede, pokud advokát prokáže, že odsouzeného obhajuje nebo zastupuje.

§ 22

Samospráva odsouzených

K dodržování stanoveného pořádku a kázně (§ 16 odst. 3 zákona) přispívá samospráva odsouzených zejména tím, že spolupracuje se správou věznice při provádění nápravně výchovné činnosti, předává jí podněty odsouzených a informuje o své činnosti ostatní odsouzené. Úkoly přijímá a ukládá oddílová samospráva odsouzených na společných setkáních s vychovatelem konaných nejméně jednou za dva týdny a celoustavní samospráva na shromáždění zástupců všech samospráv odsouzených konaných nejméně jednou za dva měsíce.

HLAVA ČTVRTÁ ZAMĚSTNÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH

§ 23

Ředitel věznice je oprávněn podle pracovněprávních předpisů rozvrhnout pracovní dobu odsouzených, popřípadě jim nařídít práci ve dnech pracovního klidu nebo práci přesčas; je zejména oprávněn upravit pracovní dobu odsouzených tak, aby byla shodná s dobou pracovní činnosti pracovníků zaměstnavatele.

§ 24

(1) Odsouzení, kteří byli rozhodnutím komise zařazeni do práce, se zpravidla rozdělují do pracovních skupin; vedoucí těchto skupin určuje ředitel věznice nebo pověřený pracovník oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu).

(2) Odsouzení se zařazují do pracovních skupin a přerazují v souladu s posláním nápravně výchovné činnosti. O přerazení odsouzeného do jiné pracovní skupiny rozhoduje komise.

HLAVA PÁTÁ VNITŘNÍ DIFERENCIACE

§ 25

(1) Vnitřní diference spočívá v rozdělení odsouzených do skupin v závislosti na jejich osobnostních vlastnostech, chování a postoji k cíli výkonu trestu.

(2) Odsouzení se stejným nebo podobným resocializačním programem se zpravidla zařazují do téže skupiny vnitřní diference.

(3) Vnitřní diference se uplatňuje ve všech základních typech věznic. Odsouzení, zařazení do stejné skupiny vnitřní diference, zpravidla společně pracují a jsou zpravidla společně ubytováni.

(4) O změně v zařazení odsouzeného do skupiny vnitřní diference rozhoduje komise, a to zpravidla na návrh pedagoga zpracovaný při vyhodnocení plnění a aktualizaci resocializačního programu odsouzeného.

HLAVA ŠESTÁ

KÁZEŇSKÉ ODMĚNY, KÁZEŇSKÉ TRESTY A ZABAVENÍ VĚCI

Kázeňské odměny

§ 26

Při udělování kázeňských odměn a ukládání kázeňských trestů je třeba uplatňovat zásady individualizace, přiměřenosti, stupňování, důslednosti a spravedlivosti, aby byl posílen výchovný účinek udělené kázeňské odměny nebo uloženého kázeňského trestu.

§ 27

(1) Kázeňské odměny (§ 19 zákona) má právo udělovat vychovatel, vedoucí školského vzdělávacího střediska, vedoucí oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu), ředitel věznice a generální ředitel Vězeňské služby.

(2) Vychovatel má právo udělovat tyto kázeňské odměny:

- a) pochvalu,
- b) mimořádné povolení návštěvy,
- c) mimořádné povolení balíčku,
- d) zvýšení kapesného,
- e) peněžitou nebo věcnou odměnu až do výše 200 Kč.

(3) Vedoucí školského vzdělávacího střediska a vedoucí oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu) mají právo udělovat kázeňské odměny uvedené v odstavci 2, přičemž peněžitou nebo věcnou odměnu mohou udělit až do výše 500 Kč.

(4) Ředitel věznice a generální ředitel Vězeňské služby mají právo udělovat kázeňské odměny podle zákona v plném rozsahu, přičemž ředitel věznice může udělit peněžitou nebo věcnou odměnu až do výše 1000 Kč.

(5) Má-li pracovník Vězeňské služby za to, že by odsouzenému měla být udělena vyšší kázeňská odměna, než jakou má právo udělit, postoupí věc tomu pracovníkovi Vězeňské služby, který je oprávněn takovou kázeňskou odměnu udělit.

§ 28

(1) Pochvala se odsouzenému vysloví ústně, a to buď individuálně, nebo před skupinou odsouzených.

(2) Mimořádné povolení návštěvy se týká pouze jedné návštěvy nad rámec práva odsouzeného na návštěvu; návštěva může být povolena jak osobám blízkým, tak i jiným osobám.

(3) Mimořádné povolení balíčku se týká jen jednoho balíčku do stanovené hmotnosti.

(4) Kapesné lze zvýšit uvolněním příslušné částky z úložného, pokud jeho výše přesahuje částku 2000 Kč.³⁾

(5) Peněžitou odměnu smí odsouzený použít jako kapesné, požádat o její uložení ve věznici nebo ji odeslat osobě, kterou určí.

Kázeňské tresty

§ 29

(1) Kázeňské tresty (§ 20 zákona) má právo ukládat vychovatel, vedoucí školského vzdělávacího střediska, vedoucí oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu), ředitel věznice a generální ředitel Vězeňské služby.

(2) Vychovatel má právo ukládat tyto kázeňské tresty:

- a) důtku,
- b) snížení kapesného nejvýše o jednu třetinu až na dobu jednoho měsíce,
- c) zákaz přijetí balíčku až na dobu šesti týdnů,
- d) umístění do uzavřeného oddělení v mimopracovní době až do deseti dnů.

(3) Vedoucí školského vzdělávacího střediska a vedoucí oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu) mají právo ukládat kázeňské tresty podle zákona v plném rozsahu, přičemž umístění do samovazby smí uložit na dobu nepřesahující sedm dnů.

(4) Ředitel věznice a generální ředitel Vězeňské služby mají právo ukládat kázeňské tresty podle zákona v plném rozsahu.

(5) Má-li pracovník Vězeňské služby za to, že by odsouzenému měl být uložen přísnější kázeňský trest, než jaký má právo uložit, postoupí věc tomu pracovníkovi Vězeňské služby, který je oprávněn takový trest uložit.

§ 30

(1) O uložení kázeňského trestu je třeba rozhodnout bezprostředně po vyšetření kázeňského přestupku.

(2) O kázeňském přestupku odsouzeného se sepíše záznam obsahující konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl přestupek spáchán, popřípadě též předpokládané pohnutky takového jednání.

(3) V řízení o kázeňském přestupku je důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění pracovníka Vězeňské služby, výpovědi jiných osob, výpovědi odsouzených, věci, listiny a ohledání. Důkazní prostředky musí být označeny konkrétně, a to takovým způsobem, aby je bylo možno prověřit. Jsou-li důkazním prostředkem výpovědi svědků, uvede se stručný obsah jejich výpovědí s jejich vlastnoručním podpisem. Doznání odsouzeného nezbavuje příslušného pracovníka Vězeňské služby povinnosti přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku.

(4) Před uložení kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se k věci vyjádřil. Vyjádření odsouzeného se uvede na předepsaném tiskopise a předloží odsouzenému k podpisu. Odmítne-li odsouzený vyjádření podepsat, uvede příslušný pracovník Vězeňské služby tuto skutečnost včetně důvodu odmítnutí a připojí datum a svůj podpis.

(5) Kázeňský trest lze uložit, je-li vina odsouzeného prokázána. Při rozhodování o uložení kázeňského trestu je pracovník Vězeňské služby povinen přihlídnout též k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného. Kázeňský přestupek lze řešit též výchovným pohovorem bez uložení kázeňského trestu; tato skutečnost se vyznačí v záznamu o kázeňském přestupku. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat i poučení o opravném prostředku. Odsouzený potvrdí oznámení rozhodnutí

³⁾ § 7 odst. 2 vyhlášky č. 426/1991 Sb., o srážkách z pracovní odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody, a o výkonu rozhodnutí srážkami z pracovní odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení.

svým podpisem. Odmítne-li, postupuje se obdobně, jako když odsouzený odmítne podepsat své vyjádření.

§ 31

(1) Stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu (§ 22 odst. 1 zákona) lze podat písemně nebo ústně. Byla-li stížnost podána písemně, vyznačí se na ní datum jejího podání. O stížnosti podané ústně se učiní na předepsaném tikopise záznam, v němž se uvedou podstatné důvody stížnosti a datum jejího podání.

(2) O stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu rozhoduje nejbližší nadřízený pracovník Vězeňské služby, který kázeňský trest uložil.

§ 32

(1) Je-li stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podána ve stanovené lhůtě, je příslušný pracovník Vězeňské služby povinen přezkoumat, zda je nepochybně prokázáno, že se skutek, v němž je spatřován kázeňský přestupek, stal, zda jej spáchal odsouzený, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Současně přezkoumá, zda nebyla překročena kázeňská pravomoc pracovníka Vězeňské služby, který kázeňský trest uložil.

(2) Pracovník Vězeňské služby, který má právo rozhodnout o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu:

- a) zamítne stížnost, byla-li zaviněním odsouzeného podána opožděně,
- b) zamítne stížnost, jestliže je spáchání kázeňského přestupku odsouzeným a jeho zavinění nepochybně prokázáno a uložení kázeňský trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku a je v souladu s posláním nápravně výchovné činnosti,
- c) změní kázeňský trest, jestliže je spáchání kázeňského přestupku odsouzeným a jeho zavinění nepochybně prokázáno, ale uložení kázeňský trest není úměrný závažnosti spáchaného přestupku nebo není v souladu s posláním nápravně výchovné činnosti; změní-li příslušný pracovník Vězeňské služby druh nebo výši uložení kázeňského trestu, musí být nový kázeňský trest vždy mírnější než ten, který byl odsouzenému původně uložen,
- d) zruší uložení kázeňský trest, nebyly-li dostatečně objasněny všechny skutečnosti, které jsou pro uložení kázeňského trestu významné, nebo jsou-li dosavadní důkazy pro rozhodnutí nedostatečné, a vrátí věc k novému kázeňskému řízení pracovník Vězeňské služby, který kázeňský trest uložil. V rámci nového kázeňského řízení nelze odsouzenému uložit kázeňský trest přísnější, než který byl uložen původně; proti novému rozhodnutí o ulo-

žení kázeňského trestu má odsouzený právo podat stížnost,

- e) zruší uložení kázeňský trest, není-li nepochybně prokázáno, že se odsouzený kázeňského přestupku dopustil.

(3) Rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu pracovník Vězeňské služby stručně písemně odůvodní.

§ 33

Při změně nebo zrušení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podle § 32 odst. 2 písm. c) a d) se původně uložení kázeňský trest, jestliže byl již částečně vykonán, započítá do nově uložení kázeňského trestu. Není-li započtení možné, přihlédně se k této skutečnosti při stanovení druhu a výměry nově ukládaného kázeňského trestu.

Výkon kázeňských trestů

§ 34

(1) Důtka se odsouzenému vysloví ústně, a to buď individuálně, nebo před skupinou odsouzených.

(2) Částka, o kterou se kapesné snižuje uložení kázeňského trestu snížení kapesného, se převede na úložné.

(3) Zákaz přijetí balíčků se týká takového počtu balíčků, jaké měl odsouzený právo obdržet v období, na které se kázeňský trest vymezuje.

(4) Věc, o jejímž propadnutí bylo pravomocně rozhodnuto, se spolu s opisem rozhodnutí o propadnutí věci předá k realizaci finančnímu úřadu, v jehož obvodu má věznice sídlo.

§ 35

(1) Odsouzený, kterému byl uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení v mimopracovní době, nastupuje výkon tohoto kázeňského trestu v pracovních dnech ihned po skončení pracovní doby a setrvává v něm i ve dnech pracovního klidu. Při nástupu do uzavřeného oddělení se u odsouzeného provede osobní prohlídka.

(2) Během výkonu kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení v mimopracovní době má odsouzený právo se účastnit vycházek v rozsahu jedné hodiny denně, pokud jinak pracuje v uzavřené místnosti. Odsouzenému se umožní účast na vzdělávacích aktivitách vyplývajících z jeho resocializačního programu.

§ 36

Při nástupu kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddělení se u odsouzeného provede osobní prohlídka. Návštěvy se provádějí odděleně od ostatních návštěv, a to za přímého dozoru přísluš-

nika Vězeňské služby. Obdrží-li odsouzený balíček, na který má nárok, vydá se mu až po skončení tohoto kázeňského trestu. Odsouzený má právo účastnit se vycházek v rozsahu jedné hodiny denně. Na celu může být umístěn sám, jestliže jsou pro to vážné důvody bezpečnostní nebo nejsou-li ve výkonu tohoto kázeňského trestu současně alespoň dva odsouzení. Odsouzenému se umožní účast na činnosti psychologické skupiny nebo poradenské skupiny, do které je zařazen.

§ 37

Uzavřené oddělení je zřízeno ve vyčleněném prostoru věznice, odděleném od místností, ve kterých jsou odsouzení ubytováni.

§ 38

Kázeňský trest umístění do samovazby se vykonává v cele k tomu určené; umísťuje se do ní pouze jeden odsouzený. Odsouzený má právo zúčastnit se vycházky v rozsahu jedné hodiny denně.

§ 39

(1) Výkon kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení v mimopracovní době, celodenního umístění do uzavřeného oddělení a umístění do samovazby se odloží nebo přeruší vždy po dobu přemístění mimo věznici, výkonu uloženého přísnějšího kázeňského trestu za nově spáchaný kázeňský přestupek a po dobu dočasné pracovní neschopnosti odsouzeného, nestanoví-li lékař jinak.

(2) Pomine-li důvod, pro který byl výkon kázeňského trestu odložen nebo přerušen, odsouzený kázeňský trest nebo jeho zbytek vykoná, a to popřípadě i v jiné věznici.

Prominutí kázeňského trestu, upuštění od výkonu zbytku kázeňského trestu a zahlazení kázeňského trestu

§ 40

Kázeňský trest je oprávněn prominout vychovatel, jemuž je odsouzený svěřen do péče, pokud byl kázeňský trest uložen vychovatelem, a z dalších pracovníků Vězeňské služby ten, který vykonává stejnou nebo vyšší funkci než pracovník Vězeňské služby, který kázeňský trest uložil.

§ 41

Právo rozhodnout o upuštění od výkonu zbytku kázeňského trestu nebo o zahlazení kázeňského trestu mají pracovníci Vězeňské služby uvedení v § 40 ve stejném rozsahu, v jakém mohou rozhodnout o prominutí kázeňského trestu.

§ 42

Byl-li kázeňský trest zahlazen, nelze ho uvádět v žádném hodnocení odsouzeného a nelze k němu přihlížet při rozhodování o odsouzeném.

§ 43

Zabavení věci

(1) O zabavení věci má právo rozhodnout vedoucí oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu) a ředitel věznice.

(2) O stížnosti proti zabavení věci rozhoduje ředitel věznice. Pokud o zabavení věci rozhodl ředitel věznice, rozhoduje o takové stížnosti generální ředitel Vězeňské služby.

(3) Výrok rozhodnutí o zabavení věci obsahuje též přesný popis zabavené věci a označení vlastníka věci, je-li znám. V odůvodnění je třeba označit skutečné okolnosti, které odůvodňují užití ustanovení zákona o zabavení věci (§ 21c zákona). Součástí rozhodnutí o zabavení věci je vždy poučení o opravném prostředku.

(4) Věc, o jejímž zabavení bylo pravomocně rozhodnuto, se spolu s opisem rozhodnutí o zabavení věci předá finančnímu referátu okresního úřadu, v jehož obvodu má věznice sídlo.

HLAVA SEDMÁ

PŘERUŠENÍ VÝKONU TRESTU, UPUŠTĚNÍ OD VÝKONU ZBYTKU TRESTU A PODMÍNĚNÉ PROPUŠTĚNÍ

Přerušení výkonu trestu rozhodnutím ředitele věznice

§ 44

(1) Při rozhodování o přerušení výkonu trestu podle § 35 a § 36 odst. 1 zákona ředitel věznice uváží, zda lze důvodně předpokládat, že odsouzený přerušení výkonu trestu nezneužije. Přitom zpravidla přihlíží k chování a projevům odsouzeného ve výkonu trestu, komplexní zprávě o odsouzeném, plnění resocializačního programu, rodinnému a sociálnímu zázemí a k charakteru jím dříve spáchané trestné činnosti.

(2) Návrh na přerušení výkonu trestu předkládá zpravidla příslušný vychovatel, jemuž je odsouzený svěřen do péče, a projednává jej komise, která své vyjádření předkládá řediteli věznice.

(3) Před rozhodnutím si ředitel věznice podle okolností vyžádá od příslušného orgánu sociální péče, popřípadě policejního orgánu zprávy o rodinných poměrech odsouzeného nebo dalších okolnostech důležitých pro rozhodnutí; stanovisko těchto orgánů není pro rozhodnutí ředitele věznice závazné.

§ 45

Před přerušением výkonu trestu z naléhavých rodinných důvodů ředitel věznice ověří uváděné důvody u příslušných orgánů.

§ 46

Před přerušением výkonu trestu ze zdravotních důvodů (§ 36 odst. 2 zákona) ředitel věznice vyžádá zprávu příslušného lékaře o zdravotním stavu odsouzeného a podle okolností též stanovisko lékařské komise.

§ 47

(1) Po rozhodnutí o přerušení výkonu trestu se odsouzený poučí o svých povinnostech během přerušení výkonu trestu. Pokud o to požádá, zajistí se též informování blízkých osob odsouzeného o jeho příjezdu a době přerušení výkonu trestu.

(2) Při přerušení výkonu trestu za účelem poskytnutí léčebné péče mimo věznici se zdravotnické zařízení upozorní na to, že odsouzený může být propuštěn z léčebné péče až po dohodě s ředitelem věznice, který zajistí dopravu odsouzeného zpět do výkonu trestu.

(3) Na dobu přerušení výkonu trestu může být odsouzenému uvolněna z úložného přiměřená finanční částka; její výši určí ředitel věznice.

§ 48

(1) O přerušení výkonu trestu se vyrozumí soud, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, a policejní orgán, popřípadě i sociální kurátor, v jejichž obvodu se bude odsouzený zdržovat.

(2) Byl-li přerušen výkon trestu za účelem poskytnutí léčebné péče mimo věznici, a to v důsledku toho, že si odsouzený úmyslně způsobil újmu na zdraví, sdělí se tato okolnost neodkladně příslušnému státnímu zástupci.

§ 49

Nenastoupí-li odsouzený po uplynutí stanovené doby do výkonu trestu, ředitel věznice požádá policejní orgán o dodání odsouzeného zpět do výkonu trestu, popřípadě učiní další potřebná opatření. Současně vyrozumí soud, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

Opatření při přerušení výkonu trestu soudem

§ 50

(1) Byl-li odsouzený stížen těžkou chorobou nebo bylo zjištěno těhotenství odsouzené ženy, ředitel věznice na základě návrhu příslušného lékaře neodkladně předloží soudu podnět na přerušení výkonu trestu.

(2) K podnětu podle odstavce 1 se vždy připojí zpráva příslušného lékaře o zdravotním stavu odsouzeného.

§ 51

Nenastoupí-li odsouzený po uplynutí doby, na níž byl výkon trestu přerušen, zpět do výkonu trestu, oznámí se tato skutečnost neprodleně soudu, který výkon trestu přerušil.

§ 52

Ustanovení § 47 odst. 1 a 3 a § 48 se užití i v případě, že o přerušení výkonu trestu rozhodl soud.

§ 53

Upuštění od výkonu zbytku trestu

(1) Pokud odsouzený onemocněl nevyлéčitelnou životu nebezpečnou chorobou nebo nevyлéčitelnou chorobou duševní, ředitel věznice na základě návrhu příslušného lékaře bezodkladně předloží soudu podnět k upuštění od výkonu zbytku trestu.

(2) K podnětu podle odstavce 1 se vždy připojí zpráva příslušného lékaře o zdravotním stavu odsouzeného s uvedením stanoviska lékařské komise.

§ 54

Podmíněné propuštění

(1) Žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zašle do tří pracovních dnů po jejím podání správa věznice s potřebnými osobními údaji a údaji uvedenými v rozsudku příslušnému soudu. Nejpozději do deseti dnů po podání žádosti se zpracuje a odešle příslušnému soudu hodnocení odsouzeného. Podá-li ředitel věznice vlastní návrh na podmíněné propuštění, připojí hodnocení odsouzeného již k tomuto návrhu. Hodnocení odsouzeného se vypracuje rovněž na dožádání soudu konajícího řízení o podmíněném propuštění.

(2) Před odesláním se hodnocení projedná s odsouzeným, posoudí se jeho námitky, a pokud jim v plném rozsahu není vyhověno, uvedou se v hodnocení, včetně stanoviska k nim. Má-li odsouzený uloženo ochranné léčení, které dosud nebylo vykonáno, upozorní se na tuto skutečnost v hodnocení.

HLAVA OSMÁ**SPOLUPŮSOBENÍ PŘI VÝKONU TRESTU****Účast církví a náboženských společností**

§ 55

(1) Na nápravně výchovné činnosti odsouzených se v souladu s právními předpisy mohou podílet po dohodě s generálním ředitelem Vězeňské služby a ředitelem věznice i církev a náboženské společnosti poskytováním duchovní služby, a to:

- a) konáním bohoslužeb pro zájemce z řad odsouzených,
- b) individuálními rozhovory, pastoračními návštěvami a umožněním individuálního přístupu k náboženským úkonům,
- c) vedením studijních skupin k výkladu náboženských textů (biblické hodiny),
- d) zajišťováním duchovní a náboženské literatury,
- e) prováděním přednášek a besed, zejména s etickou tematikou, popřípadě koncertů hudebních skupin a jednotlivců,
- f) podílem na uplatňování zvláštních výchovných postupů,
- g) podílem na přípravě odsouzených k propuštění na svobodu a na sociální práci s odsouzenými,
- h) dalšími vhodnými formami přispívajícími k dosažení účelu výkonu trestu.

(2) Pověřené osoby správa věznice poučí o povinnosti dodržovat právní předpisy pro výkon trestu a respektovat vnitřní řád věznice včetně denního pořádku.

§ 56

(1) Věznice zabezpečí po dohodě s pověřenými osobami vhodné prostory a podmínky pro bohoslužby a poskytování individuální duchovní služby.

(2) Se souhlasem příslušného lékaře je pověřená osoba oprávněna navštěvovat odsouzené umístěné na lůžkových částech zdravotnických zařízení Vězeňské služby; souhlasu není třeba, je-li ohrožen život nebo zdraví odsouzeného.

(3) Odsouzenému, který vykonává kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení nebo samovazby, se na jeho žádost umožní individuální duchovní služba.

(4) Odsouzení jsou vhodným způsobem informováni o možnosti návštěvy bohoslužeb a poskytnutí individuální duchovní služby.

(5) Požádá-li odsouzený o poskytnutí duchovní služby, informuje věznice o této žádosti bez odkladu pověřenou osobu.

§ 57

(1) Pověřená osoba může žádat věznici o podání zprávy o chování a zdravotním stavu odsouzeného a o nahlédnutí do jeho osobního spisu; této žádosti věznice vyhoví, pokud s tím odsouzený souhlasí.

(2) Církve nebo náboženské společnosti z místa bydliště odsouzeného nebo mající vztah k odsouze-

nému mohou požádat o podání zprávy o chování a zdravotním stavu odsouzeného, včetně oznámení o nadcházejícím propuštění; této žádosti věznice vyhoví, pokud odsouzený s podáním takové zprávy souhlasí.

§ 58

Účast zájmových sdružení občanů

(1) Zájmové sdružení občanů působící v souladu s právními předpisy, které má vztah k odsouzenému, může pověřit své zástupce návštěvami odsouzeného. Návštěvy se uskuteční v mimopracovní době v termínu stanoveném ředitelem věznice a nezapočítávají se do návštěv blízkých osob.

(2) Při poskytování zpráv zájmovým sdružením občanů se obdobně užije ustanovení § 57 odst. 2.

HLAVA DEVÁTÁ

SKONČENÍ VÝKONU TRESTU

§ 59

Propuštění z výkonu trestu

Odsouzený se propustí z výkonu trestu, jestliže:

- a) uplynula doba trestu stanovená v pravomocném a vykonatelném rozhodnutí soudu a Vězeňské službě nebylo doručeno nařízení soudu k výkonu dalšího trestu,
- b) tak stanoví písemný příkaz a rozhodnutí soudu, aby odsouzený byl propuštěn na svobodu,
- c) tak rozhodl prezident republiky při udělování milosti,
- d) tak rozhodl ministr spravedlnosti.⁴⁾

§ 60

Výstupní oddělení

(1) Ve věznicích s ostrahou a ve věznicích se zvýšenou ostrahou se zřizují výstupní oddělení.

(2) Do výstupního oddělení se umísťují zpravidla tři až šest měsíců před očekávaným skončením výkonu trestu odsouzení, kterým byl uložen trest na dobu delší než čtyři roky, a odsouzení, jimž je třeba pomáhat při vytváření příznivých podmínek pro návrat do občanského života.

(3) O umístění odsouzeného do výstupního oddělení rozhoduje ředitel věznice na návrh komise.

Opatření před propuštěním z výkonu trestu

§ 61

(1) Před propuštěním z výkonu trestu se odsou-

⁴⁾ Např. § 327, § 275 odst. 4 a § 367 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

zený podle okolností poučí o povinnosti přihlásit se neprodleně po propuštění k pobytu a upozorní se na zákonné podmínky osvědčení se ve zkušební době podmíněného propuštění a zahlazení odsouzení.

(2) Odsouzený se rovněž upozorní, že je v jeho zájmu, aby se nejpozději do tří pracovních dnů po propuštění z výkonu trestu dostavil k příslušnému policejnímu orgánu k vyzvednutí občanského průkazu, ke svému zaměstnavateli nebo na úřad práce, popřípadě k sociálnímu kurátorovi příslušnému podle místa pobytu.

(3) Odsouzenému se vydá potvrzení o jeho propuštění.

§ 62

(1) Před propuštěním z výkonu trestu se u odsouzeného provede preventivní výstupní lékařská prohlídka.

(2) Je-li propouštěný nemocen, postupuje se, pokud jde o jeho převoz a hospitalizaci, podle zvláštního předpisu.⁵⁾

Postup při úmrtí odsouzeného

§ 63

(1) Každé úmrtí odsouzeného musí být neprodleně hlášeno soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, Generálnímu ředitelství Vězeňské služby a příslušnému orgánu pověřenému vedením matriky.

(2) O úmrtí odsouzeného vyrozumí ředitel věznice nebo jím pověřený pracovník Vězeňské služby ihned lékaře. Dále vyrozumí manžela nebo nejbližší příbuzné zemřelého, a není-li jich nebo nejsou-li známi, osobu, která po dobu výkonu trestu udržovala se zemřelým písemný styk nebo jej navštěvovala, a oznámí jim, že si mohou po pitvě převzít tělo zemřelého.

(3) Pokud osoby uvedené v odstavci 2 ve stanovené lhůtě tělo zemřelého nepřevezmou, pohřeb žehem zabezpečí podle příslušných předpisů správa věznice. Potvrzení o provedeném pohřbu zašle manželce nebo některému z příbuzných zemřelého.

(4) Pokud si osoby uvedené v odstavci 2 převezmou tělo zemřelého odsouzeného k pohřbení, nesou výlohy s tím spojené.

§ 64

(1) Při každém úmrtí odsouzeného ředitel věznice nebo jím pověřený příslušník Vězeňské služby ihned učiní opatření k zajištění místa, kde k úmrtí došlo,

a umožní příslušným orgánům zjištění okolností úmrtí. Vždy dá podnět k provedení pitvy zemřelého lékařem oddělení soudního lékařství.⁶⁾

(2) Seznam věcí, které měl zemřelý u sebe a které jsou v úschově věznice, předá správa věznice okresnímu soudu, v jehož obvodu měl zemřelý poslední trvalý pobyt, a vyčká jeho sdělení, komu takové věci vydat.

ČÁST DRUHÁ VÝKON TRESTU V JEDNOTLIVÝCH TYPECH VĚZNIC

HLAVA PRVNÍ OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 65

(1) Pokud se v této části nestanoví jinak, užije se na výkon trestu v jednotlivých typech věznic a u některých dalších kategorií odsouzených předchozích ustanovení této vyhlášky.

(2) Ve věznici s dohledem a věznici s dozorem nejsou užívány speciální stavebně technické prostředky, ani ozbrojené stráže k zabránění útěku odsouzených. Kontrolou a dohledem, popřípadě dozorem nad činností odsouzených jsou pověřeni vychovatelé a ve věznici s dozorem též dozorcí.

(3) Ve věznici s ostrahou a věznici se zvýšenou ostrahou jsou používány speciální stavebně technické prostředky a ozbrojené stráže k zabránění útěku odsouzených.

HLAVA DRUHÁ VÝKON TRESTU VE VĚZNICI S DOHLEDEM

§ 66

(1) Odsouzení se v prostorách věznice pohybují bez omezení, ložnice ani ubytovny se nezamykají. Ložnice si mohou odsouzení v době své nepřítomnosti zamykat podle uvážení.

(2) Odsouzení pracují zpravidla na pracovištích mimo věznici bez dohledu pracovníka Vězeňské služby.

(3) Odsouzeným se v mimopracovní době umožňuje volný pohyb mimo věznici, a to k účasti na akcích kulturně výchovných a osvětových, sportovních, bohoslužbách nebo na zájezdech na základě povolení ředitele věznice, který rozhodne, zda se jich spolu s odsouzenými zúčastní i pracovník Vězeňské služby.

(4) K účelu uvedenému v odstavcích 2 a 3 se od-

⁵⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ § 4 odst. 3 písm. d) vyhlášky č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřebnictví.

souzeným vydávají propustky s vyznačením prostoru, ve kterém se mohou pohybovat ve stanovené době.

§ 67

Samosprávě odsouzených lze svěřit organizaci některých kulturně osvětových akcí.

§ 68

Vlastní oděv si odsouzení ponechávají u sebe (§ 4 odst. 2) a podle svého uvážení jej mohou nosit v mimo-
pracovní době.

§ 69

(1) Odsouzení mohou přijímat návštěvy blízkých osob jednou za týden. Návštěvy se uskutečňují bez dohledu pracovníka Vězeňské služby.

(2) Ředitel věznice může jednou za dva týdny povolit odsouzenému v souvislosti s návštěvou volný pohyb mimo věznici nejdéle na dobu 48 hodin; o povolení volného pohybu se odsouzenému vydá potvrzení, ze kterého je zřejmé, kde a po jakou dobu se může zdržovat.

(3) Odsouzený má právo na přijetí balíčku s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg jednou za dva týdny.

HLAVA TŘETÍ

VÝKON TRESTU VE VĚZNICI S DOZOREM

§ 70

(1) Odsouzení se v prostorách věznice pohybují volně, ubytovny se zamykají pouze v době určené ke spánku. Ložnice si mohou odsouzení v době své nepřítomnosti zamykat podle uvážení.

(2) Odsouzení pracují zpravidla na pracovištích pod nepřímým dohledem pracovníka Vězeňské služby.

(3) Odsouzeným, u nichž lze předpokládat, že toho nezneužijí, může ředitel věznice povolit volný pohyb mimo věznici při plnění pracovních úkolů. K tomu účelu se odsouzeným vydávají propustky s vyznačením prostoru, ve kterém se mohou pohybovat ve stanovené době.

(4) V mimopracovní době lze organizovat též akce mimo věznici, přičemž se jich vždy účastní pracovník Vězeňské služby.

§ 71

V mimopracovní době mohou odsouzení nosit vlastní oděv v době návštěv, při účasti na bohoslužbách a akcích mimo věznici pořádaných v rámci kulturně výchovné práce.

§ 72

(1) Při rozhodování o přerušení výkonu trestu

přihlíží ředitel věznice též k délce uloženého trestu a k tomu, jakou část již odsouzený vykonal. U odsouzeného, který nevykonal alespoň jednu třetinu uloženého trestu, se postup podle § 35 a § 36 odst. 1 zákona zpravidla neuplatní.

(2) Odsouzení mohou přijímat návštěvy blízkých osob jednou za dva týdny. Návštěvy ve věznici se uskutečňují ve vymezeném prostoru věznice, zpravidla bez dohledu pracovníka Vězeňské služby.

(3) Odsouzenému, který vykonal alespoň jednu třetinu uloženého trestu, může ředitel věznice jednou za měsíc povolit v souvislosti s návštěvou volný pohyb mimo věznici nejdéle na dobu 24 hodin; o povolení volného pohybu se odsouzenému vydá potvrzení, ze kterého je zřejmé, kde a po jakou dobu se může zdržovat.

(4) Odsouzený má právo na přijetí balíčku s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg jednou za měsíc.

HLAVA ČTVRTÁ

VÝKON TRESTU VE VĚZNICI S OSTRAHOU

§ 73

(1) Odsouzení se ve věznici pohybují zásadně pod dohledem příslušníka Vězeňské služby; zpravidla jsou uzamykáni na ubytovnách nebo v jejich oddělených částech.

(2) Odsouzení pracují na pracovištích uvnitř věznice nebo na střežených pracovištích mimo věznici.

(3) Zcela výjimečně lze odsouzeným povolit volný pohyb v prostorách věznice při plnění pracovních úkolů.

§ 74

(1) Při rozhodování o přerušení výkonu trestu přihlíží ředitel věznice též k délce uloženého trestu a k tomu, jakou část již odsouzený vykonal. U odsouzeného, který nevykonal alespoň polovinu uloženého trestu, se postup podle § 35 a § 36 odst. 1 zákona zpravidla neuplatní.

(2) Do doby uvedené v odstavci 1 lze započítat dobu výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou pouze po projednání s Generálním ředitelstvím Vězeňské služby.

§ 75

(1) Odsouzení mohou přijímat návštěvy blízkých osob jednou za měsíc. Návštěva se uskutečňuje ve vymezeném prostoru věznice v mimopracovní době zpravidla pod dohledem příslušníka Vězeňské služby.

(2) Odsouzený má právo na přijetí balíčku s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg jednou za dva měsíce.

HLAVA PÁTÁ VÝKON TRESTU VE VĚZNICI SE ZVÝŠENOU OSTRAHOU

§ 76

(1) Odsouzení se ve věznici pohybují pod přímým dozorem příslušníka Vězeňské služby a zpravidla jsou zamykáni v celách.

(2) Odsouzení pracují na pracovištích uvnitř věznic, nebo mohou vhodnou práci vykonávat v celách.

(3) Odsouzeným se nepovoluje volný pohyb uvnitř věznic ani při plnění pracovních úkolů.

(4) Odsouzeným může být umožněno navštěvovat kulturní a společenské místnosti společně s ostatními odsouzenými zařazenými v téže skupině vnitřní diference.

§ 77

(1) Při rozhodování o přerušení výkonu trestu přihlíží ředitel věznic též k délce uloženého trestu a k tomu, jakou část již odsouzený vykonal. U odsouzeného, který nevykonal alespoň tři čtvrtiny uloženého trestu, se postup podle § 35 a § 36 odst. 1 zákona zpravidla neuplatní.

(2) Před rozhodnutím podle odstavce 1 si ředitel věznic vyžádá též stanovisko Generálního ředitelství Vězeňské služby.

§ 78

(1) Odsouzení mohou přijímat návštěvy blízkých osob jednou za šest týdnů. Návštěva se uskutečňuje ve vymezeném prostoru věznic v mimopracovní době, zpravidla pod dohledem příslušníka Vězeňské služby.

(2) Odsouzený má právo na přijetí balíčku s potravinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg jednou za tři měsíce.

HLAVA ŠESTÁ VÝKON TRESTU U MLADISTVÝCH

Obecná ustanovení

§ 79

(1) Pokud se v této hlavě nestanoví jinak, užití se na výkon trestu u mladistvých odsouzených předchází ustanovení této vyhlášky.

(2) Mladistvým se rozumí odsouzený, který ve výkonu trestu nedovršil osmnáctý rok nebo o kterém rozhodl soud, že se pro výkon trestu zařazuje do věznic pro mladistvé.

(3) K omezení negativních účinků izolace mladistvých od společnosti v důsledku výkonu trestu se

u nich ve zvýšené míře uplatňují způsoby zacházení, které se zaměřují na vytváření předpokladů k pochopení nutnosti vlastního aktivního přístupu k řešení životních situací bez únikových a agresivních reakcí, k nalezení odpovídajícího zaměstnání po návratu do občanského života a k získání návyku trávit volný čas způsobem uspokojujícím obecné i zvláštní potřeby mladistvých a zároveň neodporujícím právním předpisům.

(4) Správa věznic podá zprávu o chování nebo zdravotním stavu mladistvého jeho rodičům, popřípadě jiným zákonným zástupcům i bez žádosti těchto osob, má-li za to, že to je nutné k udržení nebo zlepšení kontaktu mladistvého s těmito osobami.

§ 80

(1) V rámci věznic pro mladistvé se zřizují

- a) oddělení s dohledem,
- b) oddělení s dozorem,
- c) oddělení s ostrahou,
- d) oddělení se zvýšenou ostrahou.

(2) K prohloubení nápravně výchovné činnosti se mladiství umístění do jednotlivých oddělení dále rozdělují na základě komplexní zprávy o odsouzeném, resocializačních programů, jednání a chování do skupin vnitřní diference. Při provádění vnitřní diference se zejména přihlíží ke zvláštnostem výkonu trestu u mladistvých s psychopatickou strukturou osobnosti, drogově závislých a mladistvých s duševní poruchou.

(3) Ve věznici pro mladistvé se vždy zřídí poradní sbor.

§ 81

Návštěvy mladistvých

(1) Během návštěvy mohou být mladiství ustrojeni do vlastního oděvu. Návštěva se uskutečňuje zpravidla bez přímého dozoru příslušníka Vězeňské služby ve vymezeném prostoru věznic.

(2) Návštěvníkům se umožní účast na kulturních a sportovních vystoupeních mladistvých, jakož i prohlídka prostor věznic, užívaných mladistvými včetně pracovišť.

(3) Na návrh vychovatele může ředitel věznic povolit mladistvému v souvislosti s návštěvou volný pohyb mimo ústav, a to nejdéle na dobu 12 hodin. O povolení volného pohybu se mladistvému vydá potvrzení, ze kterého je zřejmé, kde a po jakou dobu se může zdržovat a která z blízkých osob ho bude doprovázet. Potvrzení mladistvý i blízká osoba podepíše.

§ 82

Přijem balíčků a kontrola nákupů

(1) Mladistvý má právo na přijetí balíčku s potra-

vinami a věcmi osobní potřeby do hmotnosti 5 kg jednou za dva týdny.

(2) Vychovatel může kontrolovat nákupy mladistvých; po dohodě se zákonným zástupcem mladistvého nákup určitého druhu zboží omezí nebo zakáže.

§ 83

Účast mladistvých na vzdělávání a dalších akcích

(1) Součástí resocializačního programu mladistvého je vždy vzdělávání a vhodná forma sociálního výcviku. Resocializační program mladistvého se vyhodnocuje jednou za měsíc.

(2) Pro mladistvé je účast na stanovené formě vzdělávání povinná; po dobu výuky se mladiství zpravidla nezařazují do práce a jejich vzdělávání probíhá formou denního studia.

(3) Mladistvému, který je umístěn v oddělení s dohledem nebo v oddělení s dozorem, lze povolit denní docházku do školy mimo věznici.

(4) Akcí organizovaných mimo věznici pro mladistvé zařazené v oddělení s dohledem se vždy zúčastní i pracovník Vězeňské služby.

§ 84

Ubytování

Mladiství jsou ubytováni zpravidla po dvou.

§ 85

Přerušení výkonu trestu

Při rozhodování o přerušení výkonu trestu podle § 35 a § 36 odst. 1 zákona zjišťuje ředitel věznice, zda mladistvý dobu přerušení výkonu trestu stráví v odpovídajícím prostředí, a dbá, aby byl zabezpečen doprovod mladistvého z věznice do místa přerušení výkonu trestu a zpět.

§ 86

Výstupní oddělení

Pro mladistvé umístěné ve výstupním oddělení lze organizovat i akce mimo věznici.

§ 87

Kázeňské tresty

(1) Vychovatel má právo uložit mladistvému tyto kázeňské tresty:

- a) důtku,
- b) snížení kapesného nejvíce o jednu třetinu až do dvou měsíců,
- c) propadnutí věci,

d) umístění do uzavřeného oddělení v mimopracovní době až do deseti dnů.

(2) Vedoucí školského vzdělávacího střediska, vedoucí oddělení výkonu trestu (oddělení výkonu vazby a trestu), ředitel věznice a generální ředitel Vězeňské služby mají právo ukládat mladistvým kázeňské tresty v rozsahu stanoveném zákonem.

HLAVA SEDMÁ

VÝKON TRESTU U ODSOUZENÝCH SE ZMĚNĚNOU PRACOVNÍ SCHOPNOSTÍ A ODSOUZENÝCH V DŮCHODOVÉM VĚKU

§ 88

(1) Odsouzení v důchodovém věku a odsouzení, kteří podle zdravotní klasifikace stanovené lékařem jsou trvale neschopni jakékoliv soustavné práce nebo jejichž pracovní schopnost je podstatně snížena anebo vyžaduje soustavnou diagnostickou, léčebně preventivní a rehabilitační péči, se umísťují do zvláštních věznic nebo oddělení.

(2) Odsouzeným uvedeným v odstavci 1 je poskytováno sociální kapesné.

§ 89

Při výkonu trestu se u odsouzených uvedených v § 88 uplatňují tyto zásady:

- a) jsou-li v oddělení umístění odsouzení zařazení do různých základních typů věznic, musí být ubytováni odděleně podle základních typů věznic, do kterých jsou zařazení, aby méně narušení odsouzení vykonávali trest odděleně od více narušených,
- b) na jejich žádost a se souhlasem ošetřujícího lékaře mohou odsouzení vykonávat vhodnou činnost,
- c) právo ukládat kázeňské tresty mají vychovatel, vedoucí oddělení, ředitel věznice a generální ředitel Vězeňské služby v rozsahu stanoveném zákonem (§ 62 odst. 2 zákona).

HLAVA OSMÁ

VÝKON TRESTU U ODSOUZENÝCH S PSYCHOPATICKOU STRUKTUROU OSOBNOSTI, ODSOUZENÝCH DROGOVĚ ZÁVISLÝCH A ODSOUZENÝCH S DUŠEVNÍ PORUCHOU

§ 90

(1) Pro odsouzené s psychopatickou strukturou osobnosti, odsouzené drogově závislé a odsouzené s duševní poruchou se zřizují specializovaná oddělení. Při zařazování odsouzených se přihlíží též k možnosti jejich skupinového ovlivňování a zájmu o ně.

(2) Odsouzený, kterému je uloženo ochranné léčení, se podle možností zařadí k výkonu trestu do věznice, ve které lze takové léčení vykonat.

HLAVA DEVÁTÁ VÝKON DOŽIVOTNÍHO TRESTU

§ 91

Ustanovení této hlavy se užije na výkon doživotního trestu u odsouzených zařazených ve věznici se zvýšenou ostrahou.

§ 92

(1) Odsouzení jsou umístěni ve zvláštním oddělení a zpravidla ubytováni po třech.

(2) Odsouzení jsou uzamykáni v celách.

(3) Odsouzení pracují na pracovištích ve zvláštním oddělení, popřípadě mohou vhodnou práci vykonávat v celách.

(4) Návštěva se uskutečňuje pod přímým dozorem příslušníka Vězeňské služby.

(5) Postup podle § 35 a § 36 odst. 1 zákona se zpravidla neuplatní.

HLAVA DESÁTÁ VÝKON TRESTU U CIZINCŮ

§ 93

Při výkonu trestu se podle možností věznice přihlíží k požadavkům kulturních a náboženských tradic odsouzených, kteří nejsou státními občany České republiky (dále jen „cizinci“).

§ 94

(1) Při rozhodování o přeřazování cizinců do jiného základního typu věznice a rozhodování o přerušování výkonu trestu je třeba též přihlídnout k tomu, zda cizinci byl uložen trest vyhoštění.

(2) Při umísťování cizinců do cel je třeba přihléd-

nout k tomu, aby cizinci hovořící stejným jazykem nebo znalí některého z jazyků mohli spolu komunikovat.

§ 95

(1) Cizinec se bezprostředně po přijetí do výkonu trestu poučí o právu obracet se na diplomatickou misi a konzulární úřad státu, jehož je státním občanem; občané států diplomaticky nebo konzulárně v České republice nezastoupených, stejně jako utečenci a bezdomovci se poučí o právu obracet se na diplomatickou misi státu pověřeného chránit jejich zájmy nebo na jiné orgány České republiky nebo mezinárodní orgány, jejichž posláním je chránit jejich zájmy.

(2) Cizinec se poučí o právu na přijetí konzulární návštěvy zástupce orgánu uvedeného v odstavci 1. Tato návštěva se nezapočítává do návštěv podle § 12 odst. 2 zákona.

(3) Cizinec se bezprostředně po přijetí do výkonu trestu poučí o možnosti podat žádost o předání k výkonu trestu do státu, jehož je státním občanem, jakož i o právních důsledcích tohoto předání, pokud takový postup umožňuje mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána.

(4) Cizinec se podle odstavců 1 až 3 poučí ve svém mateřském jazyce nebo v jazyce, jemuž rozumí; o poučení se vyhotoví záznam.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 96

Zrušuje se vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 247/1992 Sb., kterou se vydává Řád výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovných ústavech České republiky.

§ 97

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Novák v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.

